EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2010.8.31
KOM(2010) 455 galutinis

2010/0238 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo tam tikram importuojamam Irano, Pakistano ir Jungtinių Arabų Emyratų kilmės polietileno tereftalatui nustatomas galutinis kompensacinis muitas ir galutinai surenkamas jam nustatytas laikinasis muitas

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1) PASIŪLYMO APLINKYBĖS

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Šis pasiūlymas susijęs su 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (toliau – pagrindinis reglamentas) taikymu atliekant tyrimą dėl tam tikro importuojamo Irano, Pakistano ir Jungtinių Arabų Emyratų kilmės polietileno tereftalato (PET).

- **Bendrosios aplinkybės**

Šis pasiūlymas teikiamas atsižvelgiant į pagrindinio reglamento įgyvendinimą ir yra parengtas remiantis tyrimu, atliktu pagal pagrindiniame reglamente nustatytus esminius ir procedūrinius reikalavimus.

Pasiūlymo srityje taikomos nuostatos

Pasiūlymo srityje taikomų nuostatų nėra.

- **Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais**

Netaikoma.

2) KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Atliekant tyrimą susijusios suinteresuotosios šalys jau turėjo galimybę apginti savo interesus pagal pagrindinio reglamento nuostatas.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

- **Poveikio vertinimas**

Šis pasiūlymas parengtas įgyvendinant pagrindinį reglamentą.

Pagrindiniame reglamente nenumatytas bendras poveikio vertinimas, tačiau jame pateiktas išsamus būtinų įvertinti sąlygų sąrašas.

3) TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

- **Siūlomų veiksmų santrauka**

2009 m. rugsėjo 3 d. Komisija pranešimu (toliau – pranešimas apie inicijavimą) *Europos Sąjungos oficialiame leidinyje* paskelbė apie antisubsidijų tyrimo dėl tam tikro į Sąjungą importuojamo Irano, Pakistano ir Jungtinių Arabų Emyratų kilmės polietileno tereftalato inicijavimą.

Antisubsidijų tyrimas inicijuotas 2009 m. liepos 20 d. gavus „Plastics Europe“ polietileno tereftalato komiteto (toliau – skundo pateikėjas) gamintojų, kurie pagamina didžiąją dalį viso Sąjungoje pagaminamo tam tikro polietileno tereftalato, vardu pateiktą skundą, kuriame buvo subsidijavimo ir dėl jo daromos materialinės žalos įrodymų.

2010 m. birželio 1 d. Komisija Reglamentu (ES) Nr. 473/2010 tam tikram į Sąjungą importuojamam Irano, Pakistano ir Jungtinių Arabų Emyratų kilmės polietileno tereftalatui nustatė 5,1–17 % dydžio laikinąjį kompensacinį muitą.

Pridėtame Komisijos pasiūlyme dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatomas 5,1–16,7 % dydžio galutinis kompensacinis muitas, pateikiamos galutinės išvados dėl subsidijavimo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų.

Tyrimo išvados buvo pateiktos valstybėms narėms 2010 m. liepos 28 d. posėdžiavusiam Antidempingo ir antisubsidijų komitetui. 11 valstybių narių palankiai vertino siūlomą veiksmų planą, 6 jam prieštaravo, o 10 susilaikė.

Todėl Tarybai siūloma priimti pridedamą pasiūlymą dėl reglamento, kuris turėtų būti paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ne vėliau kaip iki 2010 m. spalio 1 d.

- **Teisinis pagrindas**

2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (toliau – pagrindinis reglamentas).

- **Subsidiarumo principas**

Pasiūlymas priklauso išimtinei Sąjungos kompetencijai. Todėl subsidiarumo principas netaikomas.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytų priežasčių.

Veiksmų pobūdis aprašytas minėtame pagrindiniame reglamente, nesuteikiant galimybės taikyti nacionalinį sprendimą.

Nuoroda apie Sąjungai, nacionalinėms vyriausybėms, regionų ir vietos valdžios institucijoms, ūkinės veiklos vykdytojams ir piliečiams tenkančios finansinės bei administracinės naštos mažinimą ir jos proporcingumą pasiūlymo tikslui netaikoma.

- **Pasirinkta priemonė**

Siūloma priemonė – reglamentas.

Kitos priemonės būtų netinkamos dėl toliau nurodytos priežasties.

Minėtame pagrindiniame reglamente kitos galimybės nenumatytos.

4) POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Sąjungos biudžetui.

2010/0238 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo tam tikram importuojamam Irano, Pakistano ir Jungtinių Arabų Emyratų kilmės polietileno tereftalatui nustatomas galutinis kompensacinis muitas ir galutinai surenkamas jam nustatytas laikinasis muitas

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (toliau – pagrindinis reglamentas)[1], ypač į jo 15 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos (toliau – Komisija) pasiūlymą, pateiktą pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Laikinosios priemonės

(1) Komisija Reglamentu (ES) Nr. 473/2010[2] (toliau – laikinasis reglamentas) tam tikram importuojamam Irano, Pakistano ir Jungtinių Arabų Emyratų (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės polietileno tereftalatui nustatė laikinąjį kompensacinį muitą.

(2) Tyrimas inicijuotas 2009 m. liepos 20 d. gavus „Plastics Europe“ polietileno tereftalato komiteto (toliau – skundo pateikėjas) gamintojų, kurie pagamina didžiąją dalį (šiuo atveju – daugiau kaip 50 %) viso Sąjungoje pagaminamo tam tikro polietileno tereftalato, vardu pateiktą skundą.

(3) Kaip išdėstyta laikinojo reglamento 15 konstatuojamojoje dalyje, atliekant subsidijavimo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2008 m. liepos 1 d. – 2009 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 2006 m. sausio 1 d. iki TL pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

---

[1] OL L 188, 2009 7 18, p. 93.
[2] OL L 134, 2010 6 1, p. 25.

(4) Tuo pačiu metu vykdant antidempingo tyrimą Komisija Reglamentu (ES) Nr. 472/2010[3] tam tikram importuojamam Irano ir Jungtinių Arabų Emyratų kilmės polietileno tereftalatui nustatė laikinąjį antidempingo muitą.

1.2. Tolesnė procedūra

(5) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nuspręsta nustatyti laikinąsias kompensacines priemones (toliau − pirminis faktų atskleidimas), kelios suinteresuotosios šalys raštu pateikė pastabas dėl preliminarių išvadų. Toms šalims, kurios to pageidavo, taip pat buvo suteikta galimybė būti išklausytoms.

(6) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kuri, jos manymu, buvo būtina norint padaryti galutines išvadas. Buvo apsvarstytos po pirminio faktų atskleidimo žodžiu ir raštu pateiktos suinteresuotųjų šalių pastabos ir prireikus buvo atitinkamai pakeistos preliminarios išvados.

(7) Visoms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kurių pagrindu ketinta rekomenduoti nustatyti galutinį kompensacinį muitą tam tikram importuojamam Irano, Pakistano ir Jungtinių Arabų Emyratų kilmės polietileno tereftalatui ir galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinųjų muitų sumas (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Be to, buvo nustatytas laikotarpis, per kurį, atskleidus šią informaciją, šalys galėjo pareikšti prieštaravimus.

(8) Buvo apsvarstytos žodžiu ir raštu pateiktos suinteresuotųjų šalių pastabos ir prireikus atitinkamai pakeistos išvados.

1.3. Su tyrimu susijusios šalys

(9) Kai kurių suinteresuotųjų šalių teigimu, atrinkti netipiški ES gamintojai, o jų atranka buvo nenuosekli, todėl žalos analizė turi trūkumų. Visų pirma teigta, kad atranka buvo nereikalinga dėl mažo gamintojų skaičiaus. Be to, teigta, kad „dirbtinai“ išskaidžius bendrovių grupes į atskirus juridinius asmenis nebūtų atrinktos kai kurios rinkos lyderės („Artenius“, „M&G Polimeri“), o atrankos metodika nėra nuosekli, nes buvo atrinktos ir dvi bendrovių grupės. Taip pat teigta, kad atrankos rezultatas nebuvo tipiškas, nes nebuvo atrinktas nei vienas gamintojas, susijusiam PET perdirbėjui parduodantis pakankamai didelį kiekį produkcijos. Todėl institucijos esą negalėjo įvertinti faktinių Sąjungos pramonės tiekimo pajėgumų ir neatsižvelgė į Sąjungos pramonės interesų konfliktą. Be to, kadangi viena bendrovė nepateikė visos būtinos informacijos ir nebuvo atrinkta, rezultato tipiškumas esą sumažėjo iki 28 % ES produkcijos. Tos pačios suinteresuotosios šalys teigė, kad atrankos rezultatas nėra statistiškai tinkamas.

(10) Dėl argumento, kad atranka nebuvo būtina dėl mažo gamintojų skaičiaus, pakartojama, kad atrankoje dalyvavo 14 Sąjungos gamintojų, priklausančių 8 bendrovių grupėms. Kadangi bendradarbiavusių ES gamintojų skaičius buvo objektyviai didelis, t. y. 14, laikantis pagrindinio reglamento 27 straipsnio 1 dalies atranka buvo vykdyta atsižvelgiant į didžiausią tipišką pardavimo apimtį, kurią galima pagrįstai ištirti per turimą laiką. Buvo atrinktos penkios atskiros bendrovės (turinčios šešias gamybos vietas).

---

[3] OL L 134, 2010 6 1, p. 4.

(11) Dėl pirmo argumento dėl atrankos rezultato tipiškumo reikia pabrėžti, kad institucijos gali atrinkti atskiras bendroves, kurios yra bendrovių grupės dalis, jeigu jos yra tipiškos ir turi atskiras finansines ataskaitas. Priešingu atveju siekiant ištirti visus keturiolika ES gamintojų, priklausančių aštuonioms bendrovių grupėms, nebūtų buvę spėta laiku užbaigti tyrimo. Tačiau dviejų bendrovių grupių atrinkimas nėra nesuderinamas su šiuo atveju taikyta atrankos metodika, grindžiama didžiausia tipiška pardavimo ES užsakovams apimtimi.

(12) Bendrovių grupė „Indorama“ tiriamuoju laikotarpiu turėjo dvi gamyklas – vieną Nyderlanduose, kitą JK. Šios grupės atrinkimas atitinka taikomą atrankos metodiką, nes teisiniu ir finansiniu požiūriu šios dvi gamyklos veikė kaip vienas subjektas. Bendrovė „Equipolymers“, tiriamuoju laikotarpiu turėjusi du atskirus PET gamybos subjektus (vieną Italijoje, kitą Vokietijoje), pateikė suvestinius abiejų gamybos vietų duomenis. Atsižvelgiant į tai, kad apsilankius bendrovės būstinėje buvo įmanoma patikrinti šiuos konsoliduotus apskaitos duomenis, nuspręsta „Equipolymers“ PET gamybos bendroves laikyti vienu subjektu šio tyrimo sumetimais. Dėl argumento, kad „Artenius“ ir „M&G Polimeri“ turėjo būti atrinktos, nes jos yra rinkos lyderės, pažymima, kad nei vienas iš jų atskirų subjektų nepriskirtas prie bendrovių, parduodančių didžiausią produkcijos kiekį ES užsakovams.

(13) Dėl argumento, kad atrankos rezultatas nebuvo tipinis, nes nebuvo atrinktas vienas gamintojas, kurio produkcija skirta daugiausia vidaus vartojimui, reikia pabrėžti, kad tiekimo pajėgumai gali būti nagrinėjami atliekant Sąjungos interesų analizę, jeigu pateikiamas toks argumentas, ir šiuo tikslu uždarasis suvartojimas gali būti atimtas iš produkcijos apimties. Todėl siekiant ištirti tam tikrus žalos veiksnius nebūtina atrinkti tokio gamintojo. Antra, bet kokie dvigubi interesai, atsirandantys dėl ES gamintojos ir tuo pačiu metu perdirbėjos statusą turinčios bendrovės, taip pat gali būti vertinami atliekant Sąjungos interesų analizę. Bendrovės kaip ES gamintojos ir perdirbėjos statusas nesusijęs su Sąjungos pramonės veiklos rezultatais, kai nesusijusiems ES užsakovams parduotas kiekis laikomas palyginimo pagrindu. Todėl šis argumentas atmetamas.

(14) Dėl atrankos rezultato bendrą tipiškumą liečiančio argumento pakartojama, kad atrinktų bendrovių skaičių sumažinus iki 4 bendrovių tipiškumas sumažėjo nuo 65 % iki 47 % visų bendradarbiaujančių gamintojų pardavimo apimties. Tos pačios keturios bendrovės pagamino 52 % Sąjungos produkcijos. Atrinkti ES gamintojai laikomi tipiškais pagal nepriklausomiems ES užsakovams parduotą kiekį.

(15) Dėl argumento, kad atrankos rezultatas nėra statistiškai tinkamas, pažymima, kad pagrindinio reglamento 27 straipsnio 1 dalyje aiškiai leidžiama vykdyti atranką pagal didžiausią tipišką pardavimo apimtį, kurią galima pagrįstai ištirti per turimą laiką, kaip statistiškai tinkamų atrankos rezultatų alternatyvą.

(16) Kadangi jokių kitų pastabų dėl atrankos rezultato negauta, laikinojo reglamento 5–14 konstatuojamųjų dalių išvados patvirtinamos.

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

(17) Primenama, kad laikinojo reglamento 16 konstatuojamoje dalyje nagrinėjamasis produktas apibrėžtas kaip nagrinėjamųjų šalių kilmės polietileno tereftalatas, kurio

klampos skaičius pagal ISO standartą 1628–5 yra ne mažesnis kaip 78 ml/g ir kurio KN kodas šiuo metu yra 3907 60 20.

(18) Be to, laikinojo reglamento 18 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad tyrimas parodė, jog Sąjungos pramonės bendrovių Sąjungoje pagamintas ir parduotas PET ir nagrinėjamųjų šalių vidaus rinkose pagamintas ir parduotas ir į Sąjungą eksportuotas PET buvo panašūs produktai.

(19) Kadangi tiriamasis produktas buvo laikomas vienarūšiu produktu, skaičiuojant žalos skirtumą jis nebuvo papildomai išskaidytas į atskiras produkto rūšis.

(20) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad PET turėtų būti išskaidytas į atskiras produkto rūšis pagal klampos skaičių, nes klampos skaičius yra svarbiausias parametras gaminamos rūšies PET įvairioms galimoms naudojimo paskirtims nustatyti. Nuspręsta šį argumentą laikyti priimtinu, ir žalos skirtumo apskaičiavimo metodika buvo atitinkamai pakeista.

3. SUBSIDIJAVIMAS

3.1. IRANAS

3.1.1. Įžanga

(21) Irano vyriausybė ir bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas pateikė pastabas dėl toliau nurodytų schemų, dėl kurių laikinuoju reglamentu buvo nustatytos kompensacinės priemonės.

I. Su specialiosiomis ekonominėmis zonomis susijusios priemonės. Naftos chemijos pramonės specialioji ekonominė zona

II. Nacionalinės naftos chemijos pramonės bendrovės vykdomas PET eksportuojančio gamintojo finansavimas.

3.1.2. Konkrečiai taikomos schemos

I. ***Su specialiosiomis ekonominėmis zonomis susijusios priemonės. Naftos chemijos pramonės specialioji ekonominė zona***

(22) Irano vyriausybė prieštaravo, kad į laisvosios prekybos zonas be muito importuojamoms žaliavoms ir gamybos priemonėms būtų taikomos kompensacinės priemonės. Laisvosios prekybos zonos ir specialiosios ekonominės zonos pagal apibrėžtį yra neapmuitinamo importo ir eksporto zonos, atitinkančios PPO taisykles. Be to, Irano vyriausybė ir bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas teigė, kad gamybos priemonių importas be muito teisiniu požiūriu nepriklauso nuo eksporto veiklos rezultatų, nes nuo šio muito atleidžiamos ir bendrovės, įsisteigusios kitose Irano teritorijos vietose.

(23) Dėl specialiųjų ekonominių zonų atitikties PPO taisyklėms pažymima, kad pateiktas bendras argumentas negali užginčyti nustatytų faktų, kad nagrinėjamosioms subsidijoms gali būti taikomos kompensacinės priemonės, nes nebuvo pateikta išsamios analizės, kuri leistų atmesti pateiktąją laikinajame reglamente. Dėl gamybos priemonių importo be muito į Iraną, pirminio faktų atskleidimo metu pateikta

informacija leidžia manyti, kad šia galimybe gali pasinaudoti tik savo infrastruktūrą atnaujinančios bendrovės, o tai reiškia, kad ši nuostata nėra automatiškai taikoma visoms šalims. Todėl minėti argumentai turėjo būti atmesti.

(24) Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija nepaisė nediskriminavimo principo, nors ir kitos valstybės taiko panašias taisykles ir režimus. Bendrovė taip pat teigė, kad iki patikrinimo Komisija jos teisingai neinformavo apie tikrinamojo vizito mastą ir susijusius informacijos reikalavimus.

(25) Dėl bendro argumento, esą pažeistas nediskriminavimo principas, primenama, kad Komisija inicijavo šį antisubsidijų tyrimą dėl trijų skunde nurodytų valstybių pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio nuostatas. Todėl Komisijos rekomendacija galėjo būti pagrįsta tik šio tyrimo išvadomis. Dėl tariamai nepakankamos išankstinės informacijos apie tirtinus aspektus, pažymima, kad Komisija bendradarbiaujantį eksportuojantį gamintoją informavo gerokai iš anksto prieš tikrinamąjį vizitą, kad tikrinamojo vizito metu ji rinks informaciją apie eksportuojančio gamintojo ir jo akcininkų ryšį. Todėl šie argumentai turėjo būti atmesti.

(26) Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas atkreipė institucijų dėmesį į dvi kanceliarines klaidas, įsivėlusias atliekant skaičiavimus, susijusius su importuojamos vienos iš gamybos procese naudojamų žaliavų atleidimu nuo muito, ir nustatant bendrą nuo muito atleistų gamybos priemonių importo vertę. Šios klaidos ištaisomos. Pataisytos subsidijų normos – 0,14 % be muito importuotoms žaliavoms ir 0,72 % be muito importuotoms gamybos priemonėms. Pataisyta bendra subsidijų norma, taikoma pagal šią schemą, yra 0,86 %.

(27) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, ir į tai, kad nėra kitų susijusių pastabų, patvirtinamos su šia schema susijusios išvados, pateiktos laikinojo reglamento 20–44 konstatuojamosiose dalyse ir pakeistos taip, kaip nurodyta dabartinio reglamento 26 konstatuojamojoje dalyje.

II. ***Nacionalinės naftos chemijos pramonės bendrovės vykdomas PET eksportuojančio gamintojo finansavimas***

(28) Bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo („Shahid Tondguyan Petrochemical Co.“ arba STPC) teigimu, pagrindinis jo akcininkas „National Petrochemical Company“ (NPC) nėra viešoji įstaiga, o Irano vyriausybė nepavedė ir nenurodė NPC atlikti mokėjimų, skirtų STPC. Be to, buvo nurodyta, kad NPC finansavimo lėšos, skirtos STPC, turi būti laikomos grąžintinomis, taigi jos nėra subsidija.

(29) Siekiant išnagrinėti šiuos argumentus, reikėtų prisiminti, kad norint įvertinti, ar subjektas turėtų būti laikomas viešąja įstaiga antisubsidijų tyrimų sumetimais, svarbūs yra šie veiksniai: 1) priklausymas valstybei; 2) vyriausybės atstovų dalyvavimas subjekto direktorių valdyboje; 3) kokiu mastu vyriausybė kontroliuoja subjekto veiklą ir kokiu mastu subjektas vykdo vyriausybės politiką ar siekia jos interesų ir 4) ar subjektas yra įsteigtas statuto pagrindu. Visi šie reikalavimai buvo išanalizuoti, kaip nurodyta laikinojo reglamento 52 konstatuojamojoje dalyje. NPC kaip valstybinei įstaigai nereikia patikos ar delegavimo – šios sąvokos skirtos privatiems subjektams. Iš tiesų, tyrime nustatyta, kad NPC vaidmuo – plėtoti ir valdyti šalies naftos chemijos sektorių ir kad Irano vyriausybė šiai bendrovei paskyrė papildomą užduotį – atliekant valstybinės administracijos institucijos funkciją valdyti Naftos chemijos specialiąją

ekonominę zoną. Todėl turi būti atmesti bet kokie argumentai, ginčijantys NPC kaip valstybinės įstaigos vaidmenį.

(30) Dėl argumento, kad STPC skirtos finansavimo lėšos yra grąžintinos, derėtų pažymėti, kad atlikus tyrimą nustatyta, jog šių finansavimo lėšų grąžinimas tėra hipotetinis argumentas, nes nei vienu tyrimo etapu nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad tokios lėšos buvo grąžintos. O kaip paaiškinta laikinojo reglamento 51 konstatuojamojoje dalyje, būtent tai, kad negrąžintinos lėšos buvo kaupiamos bent jau nuo 2004 m., patvirtina, kad tai yra pasikartojanti subsidija, skirta vienintelio bendradarbiaujančio eksportuojančio Irano gamintojo veiklai palaikyti. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, minėtas argumentas turi būti atmestas.

(31) Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad buvo nustatyta per didelė subsidijos suma. Dėl to teigta, kad kontroliuojančios bendrovės (šiuo atveju NPC) palūkanų nepriskaičiavimas jos patronuojamajai bendrovei (šiuo atveju STPC) Irane yra visiškai įprasta verslo praktika. Taip pat teigta, kad apskaičiuojant subsidijos normą NPC suteiktų bendrų finansavimo lėšų ir STPC bendrosios apyvartos sumos buvo neteisingos, nes buvo naudojama pernelyg maža apyvartos suma ir reikėjo naudoti kitą sumą, o suteiktų bendrų finansavimo lėšų suma buvo nustatyta per didelė, nes tam tikros sumos neturėjo būti įtrauktos į STPC skirtas lėšas, kurias suteikė NPC.

(32) Minėti argumentai turėjo būti atmesti. Dėl ankstesnio argumento dėl palūkanų normos apskaičiavimo pažymima, kad turimi įrodymai nepatvirtina bendrovės argumento, kad pagal įprastą Irane verslo praktiką vykdydama finansavimo sandorius kontroliuojanti bendrovė nepriskaičiuoja palūkanų savo patronuojamajai bendrovei. Be to, bet kokia tokio pobūdžio praktika aiškiai prieštarauja įprastinei ekonominei privačių investuotojų praktikai.

(33) Dėl pastarojo argumento derėtų pažymėti, kad subsidijos suma apskaičiuota naudojant finansavimo ir apyvartos sumas, kurias pateikė bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas ir kurios buvo patikrintos tikrinamojo vizito metu.

(34) Dėl tariamai naujos bendros apyvartos primenama, kad suma, nurodyta pateikiant pastabas dėl laikinojo reglamento, nepagrįsta jokiais patikrinamais įrodymais ir neatitinka sumų, kurias bendrovė nurodė prieš tikrinamąjį vizitą ir po jo.

(35) Dėl bendros finansavimo sumos bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas teigė, kad tam tikros sumos neturėtų būti laikomos NPC finansavimo lėšų, skirtų STPC, dalimi. Nepaisant to, pateikta informacija negalėjo patvirtinti šio argumento, nes nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad minėtos sumos nebuvo susijusios su NPC finansavimo lėšomis, skirtomis STPC. Iš tiesų iš pateikto paaiškinimo dalies paaiškėjo, kad NPC veikė kaip viešoji įstaiga – prisiėmė įsipareigojimus finansuoti bendradarbiaujantį eksportuojantį gamintoją nepriskaičiuodama palūkanų, kurias kita viešoji įstaiga būtų turėjusi sumokėti. Todėl neleistina jokia bendros finansavimo sumos atskaita, nes nebuvo pateikta jokių patikrinamų įrodymų.

(36) Irano vyriausybė teigė, kad pagal PPO sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (toliau – Subsidijų sutartis) 14 straipsnį „vyriausybės įnašai į bendrovės nuosavą kapitalą... [ir] vyriausybės paskolos nėra laikomi teikiančiais naudos...“, todėl NPC finansavimas, skirtas SPTC, neturėtų būti laikomas subsidija. Šis argumentas turi būti atmestas, nes tame pačiame 14 straipsnyje daroma išvada, kad „tai, kad

vyriausybė suteikia nuosavo kapitalo, nėra laikoma naudos suteikimu, nebent toks sprendimas investuoti gali būti laikomas neatitinkančiu įprastinės privačių investuotojų investavimo praktikos tos narės teritorijoje.“ Tokia praktika tikrai neatitinka įprastos privačių investuotojų investavimo praktikos, nes neįsivaizduojama, kad kokia nors komercinė organizacija kurioje nors PPO narėje tebeteiktų tokias negrąžintinas finansavimo lėšas. Bet kokiu atveju reikėtų pažymėti, kad Iranas nėra PPO narys.

(37) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, ir į tai, kad nėra kitų susijusių pastabų, patvirtinamos su šia schema susijusios išvados, pateiktos laikinojo reglamento 45–57 konstatuojamosiose dalyse.

3.1.3. Kompensuotinų subsidijų suma

(38) Atsižvelgiant į 21–37 konstatuojamąsias dalis ir vadovaujantis pagrindinio reglamento nuostatomis galutinė kompensuotinų subsidijų suma, išreikšta *ad valorem*, vieninteliam bendradarbiaujančiam eksportuojančiam Irano gamintojui yra 51,88 %.

3.2. Pakistanas

3.2.1. Įžanga

(39) Pakistano vyriausybė ir bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas pateikė pastabas dėl toliau nurodytų schemų, dėl kurių laikinuoju reglamentu buvo nustatytos kompensacinės priemonės.

I. Įsipareigojimo perdirbti schema

II. Įrangos ir įrenginių importas pagal įsipareigojimą perdirbti

III. Tarifų apsauga perkant PTA vidaus rinkoje

IV. Galutinio mokesčio režimas

V. Ilgalaikio eksporto finansavimo taikant fiksuotas palūkanų normas schema (LTF–EOP)

VI. Pakistano valstybinio banko eksporto finansavimo schema

VII. Finansavimas pagal Pakistano valstybinio banko F.E. aplinkraštį Nr. 25

(40) Pakistano vyriausybė pateikė preliminarią pastabą, kad Komisija nesuprato ar nepastebėjo jos ankstesnių pastabų apie subsidijų schemas. Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas pateikė preliminarią pastabą, kad ankstesnė Pakistano vyriausybės pateikta informacija – tai pagrįsta teisinė analizė, parodanti, kad schemos neturėtų būti laikomos „draudžiamomis“ subsidijomis. Ši šalis taip pat teigė, kad Komisija laikinajame reglamente savo išvadas grindė ne vien tik neteisingu faktinių elementų įvertinimu, bet ir neteisinga teisine analize. Taip pat teigta, kad teisinga teisinė analizė – tai Pakistano vyriausybės pateikta analizė.

(41) Dėl prieš priimant laikinąjį reglamentą pateiktų pastabų pažymima, kad tyrimo metu Komisija į jas visiškai atsižvelgė, nes jos kartu su susijusiais šalių klausimyno

atsakymais ir vėliau pateiktais duomenimis priskiriami informacijai, kuria remiantis buvo priimtas laikinas sprendimas.

(42) Be to, pažymima, kad Komisija teisingai išvardijo susijusių schemų teisines nuostatas ir praktines jų įgyvendinimo priemones. Nebuvo pateikta įrodymų, kad nurodytos teisinės nuostatos buvo neteisingos. O Komisijos teisinė analizė buvo pagrįsta atitinkamomis pagrindinio reglamento nuostatomis ir standartine teisine analize, kurią ES nuo seno naudoja antisubsidijų tyrimų metu analizuodama, pvz., sąlyginio apmokestinimo schemas, eksporto kredito schemas ir pajamų mokesčio schemas[4]. Tai, kad šalis nesutinka su pateikta teisine analize, nereiškia, kad ši analizė yra neteisinga, ypač kai nepateikiama šį argumentą pagrindžiančių įrodymų. Tai dar akivaizdžiau parodo tai, kad Pakistano vyriausybės pateiktose pastabose dėl laikinojo reglamento išreikštas pageidavimas kuo labiau pakeisti įvairias schemas. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, 40 konstatuojamojoje dalyje nurodyti argumentai turėjo būti atmesti.

3.2.2. Konkrečiai taikomos schemos

I. ***Įsipareigojimo perdirbti schema***

(43) Pakistano vyriausybė ir bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas pakartojo savo nuomonę, kad įsipareigojimo perdirbti schema tinkamai administruojama, nes taikoma veiksminga įgyvendinimo ir stebėsenos sistema, kuri registruoja suvartojimą ir (arba) atskaitą ir kontroliuoja neapmokestinamas žaliavas ir faktinį bendrovės suvartojimą pagal užregistruotas bendros produkcijos vertes. Taip pat nurodyta, kad išeigos norma pagrįsta faktiniu susijusios bendrovės suvartojimu naudojantis schemos teikiama nauda ir kad užregistruotas sąnaudų vertes reikia patikrinti. Pagal šiuos argumentus, išeigos norma buvo nustatyta pagal patvirtintą palyginimo sistemą, kuri buvo nuolat atnaujinama remiantis faktiniu bendrovės suvartojimu. Po bet kokių normos pokyčių, ankstesnio laikotarpio perviršis buvo perkeltas atgal, kad būtų atnaujintas atsargų registras – taip nustatytos faktinės atsargos, ir būtent remdamasi tokiomis faktinėmis atsargomis bendrovė, gaunanti iš schemos naudos, privalo pagrįsti gatavų produktų eksportą. Be to, bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas pateikė du raštus ir juose muitinei nurodė medžiagas, kurios buvo sutaupytos pagal įsipareigojimo perdirbti schemą; tai rodo, kad bendrovei buvo leista panaudoti likusias perteklines žaliavas eksporto prekėms gaminti ateityje.

(44) Atsižvelgiant į šią schemą, kaip nurodyta laikinojo reglamento 70 konstatuojamojoje dalyje, atitinkama gautų, perdirbtų ir eksportuotų žaliavų apskaita nebuvo vykdoma remiantis faktiniu suvartojimu. Buvo registruojamas tik teorinis suvartojimas, vadovaujantis tyrimo sertifikatu pagal visų žaliavų išeigos normas 1 000 kg produkto pagaminti. Šias išeigos normas nustato institucijos ir periodiškai peržiūri remdamosi iš bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo gauta informacija, bet nėra aiškių taisyklių ir jokių duomenų apie tai, kaip tokios peržiūros atliekamos. Be to, atlikus tyrimo sertifikato peržiūrą, atskleidusią, kad susidarė perviršinė atsisakytų išieškoti muitų suma, institucijos nesiėmė tolesnių veiksmų, kad būtų patikrintas ankstesnis faktinis bendras suvartojimas ir pareikalauti ankstesniais metais atliktų mokėjimų. Kitaip tariant, nebuvo vykdyta perviršinės atsisakytų išieškoti nesurinktų muitų sumos kontrolė. Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas teigė, kad perteklinės

[4] Žr., pvz., Tarybos reglamentą (EB) Nr. 713/2005 (OL L 121, 2005 5 13, p. 1), Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1176/2008, OL L 319, 2008 11 29, p. 1.

žaliavos, įtrauktos į ankstesnio laikotarpio apskaitą, buvo perkeltos atgal, kad būtų atnaujintas atsargų registras – taip nustatytos faktinės atsargos. Reikia pažymėti, kad tokia praktika grindžiama tuo, kad būtent eksportuojantis gamintojas savo iniciatyva nurodo atitinkamai institucijai per ankstesnį laikotarpį susikaupusią perviršinę atsisakytų išieškoti muitų sumą. Stebėtina, kad ši praktika jokia forma nebuvo numatyta teisinėse nuostatose, reguliuojančiose šią schemą. Tai, kas išdėstyta pirmiau, leidžia patvirtinti, kad nėra veiksmingos įgyvendinimo ir stebėsenos sistemos, skirtos šiai schemai. Tokiomis aplinkybėmis visi susiję argumentai turėjo būti atmesti.

(45) Abi šalys taip pat teigė, kad tiriamuoju laikotarpiu pagal normalų importo režimą buvo taikomas nulinis muitas ir nebuvo atsisakyta vyriausybės pajamų iš PTA importo pagal įsipareigojimo perdirbti schemą.

(46) Šis argumentas turėjo būti atmestas. Iš šalių pateiktos informacijos paaiškėjo, kad normalus PTA importo muitas yra 7,5 %. Taikant išlygą ir esant tam tikroms sąlygoms šalims gali būti taikoma nulinė muito norma. Tai, kad Pakistano vyriausybė nustatė įsipareigojimo perdirbti schemą ar tarifų apsaugos perkant PTA schemą jokiu būdu nereiškia, kad visam PTA importui nustatyta nulinė muito norma. Iš tiesų minėtų schemų taikymas patvirtina, kad yra negautų valstybės pajamų ir dėl šios priežasties buvo įdiegtos specialios išlygų schemos su specialiomis taisyklėmis ir nuostatomis dėl reikalavimus atitinkančių naudotojų.

(47) Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad 2001 m. Pakistano muitinės taisyklių XV skyriaus 349 straipsnis nebuvo pažeistas. Dėl to nurodyta, kad įsipareigojimo perdirbti schema taikoma visai bendrovės gamyklai ir todėl sandėlio patalpos atitiko susijusias taisykles, pagal kurias reikalaujama, kad būtų atskira patalpa su atskiru įėjimu ar išėjimu iš viešos erdvės ir be jokio kito įėjimo ar išėjimo, kurioje aiškiai nurodyta gamybos vieta ir atskiros gatavų prekių, brokuotų prekių ir atliekų sandėliavimo patalpos.

(48) Dėl nurodytų pastabų reikia pakartoti, kad tikrinamasis vizitas parodė, kad tik be muito importuojamos žaliavos buvo atskirtos nuo vidaus rinkoje įsigytų žaliavų. Sandėlio patalpos, t. y. įsipareigojime nurodytos sandėlio patalpos ir gamybos patalpos, nebuvo atskiroje patalpoje su atskiru įėjimu ar išėjimu iš viešos erdvės ir be jokio kito įėjimo ar išėjimo, kaip nustatyta minėtame 349 straipsnyje. Be to, šalies argumentas, kad visa gamykla atitinka įsipareigojimą perdirbti, nepagrįstas jokiais patikrinamais įrodymais (pvz., aiškiu leidimu, susijusiu su pagal įsipareigojimą perdirbti nustatytu patalpų dydžiu), tik 349 straipsnio formuluotės analize. Todėl šie argumentai buvo atmesti.

(49) Pakistano vyriausybė nurodė naujausius administracinius pokyčius, susijusius su šia schema. Ji įtraukė į teisės aktus tikslesnę įsipareigojimo perdirbti apibrėžtį ir ėmėsi veiksmų, kad sustiprintų atitinkamos institucijos vykdomą schemos kontrolę.

(50) Dėl institucijos vykdomos įsipareigojimo perdirbti schemos kontrolės – padarytais pakeitimais nebuvo pašalinti esminiai sistemos trūkumai, nustatyti šiame tyrime, t. y. kad i) neregistruojama informacija apie faktinį importuotų žaliavų suvartojimą ir ii) nėra tikrinimo sistemos, grindžiamos faktiniais rezultatais, o ne istoriškai susiklosčiusiais standartais. Be to, kadangi kiekvieno šios schemos pakeitimo įgyvendinimą būtina tinkamai patikrinti (taip pat nustatyta ir problemų dėl schemos administravimo), reikėtų tam tikro laikotarpio prieš priimant bet kokį galutinį

sprendimą dėl schemos pakeitimų ir dėl to, kaip institucijos įgyvendino pakeitimus ir užtikrino, kad tikrinimo sistema būtų tinkamai administruojama.

(51) Pakistano vyriausybė išreiškė pageidavimą Komisijos atžvilgiu prisiimti įsipareigojimą dėl konkretaus įsipareigojimui perdirbti taikomų taisyklių įgyvendinimo. Pasiūlyta, kad bus įsipareigota pateikti įrodymus, kad bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas laikosi naujų taisyklių (pvz., patalpų pakeitimai, išeigos normos peržiūrėjimas, atsisakymas išieškoti muitus), reguliariai teikti informaciją ir leisti Komisijai vykdyti tikrinimo vizitus.

(52) Dėl to, kas išdėstyta, pažymima, kad šiuo įsipareigojimo pasiūlymu Pakistano vyriausybė netiesiogiai patvirtina visus laikinajame reglamente nurodytus schemos trūkumus. Be to, kaip nurodyta 50 konstatuojamojoje dalyje, neįmanoma priimti įsipareigojimo dėl schemos administravimo remiantis įrodymais, kurie bus gauti tik ateityje. Galiausiai toks įsipareigojimas nėra praktiškas, nes norint realiai vykdyti reikiamą stebėseną reikėtų reguliariai pakartotinai atlikti didelę tyrimo dalį. Todėl reikėtų pabrėžti, kad Pakistano vyriausybė ir (arba) bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas gali paprašyti, kad būtų atlikta tarpinė priemonių peržiūra, jeigu būtų įvykdytos susijusios pagrindinio reglamento 19 straipsnio nuostatos.

(53) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, ir į tai, kad nėra kitų susijusių pastabų, patvirtinamos su šia schema susijusios išvados, pateiktos laikinojo reglamento 60–80 konstatuojamosiose dalyse ir pakeistos taip, kaip nurodyta 44–52 konstatuojamosiose dalyse.

II. ***Įrangos ir įrenginių importas pagal įsipareigojimą perdirbti***

(54) Dėl šios schemos abi šalys teigė, kad subsidijų skirtumui apskaičiuoti naudojama palūkanų norma turi būti ta palūkanų norma, kuri nustatoma susijusiam eksportuotojui tiriamuoju laikotarpiu. Be to, kadangi, šalių teigimu, įranga ir įrenginiai buvo naudojami gaminti PET, skirtam eksportui ir pardavimui vidaus rinkoje, subsidijų skirtumas turėtų būti nustatytas pagal bendrą eksportuojančio gamintojo apyvartą.

(55) Atsakant į išdėstytus argumentus, reikėtų pažymėti, kad skaičiuojant naudota palūkanų norma – tai komercinė palūkanų norma, taikyta Pakistane tiriamuoju laikotarpiu, paimta iš Pakistano valstybinio banko (*State Bank of Pakistan*) svetainės. Tai normali rinkos kredito norma. Dėl vardiklio apskaičiuojant subsidijos dydį, reikia priminti, kad išankstinė sąlyga, kad būtų galima pasinaudoti šia schema, yra importuotų įrenginių sumontavimas pagal įsipareigojimo perdirbti schemą – tai be muito importuotų žaliavų sistema, taikoma tik tolesniam produkcijos eksportui pagal įsipareigojimo perdirbti schemą. Todėl subsidijos suma (skaitiklis) turi būti paskirstyta visai bendrai eksporto apyvartai tiriamuoju laikotarpiu, nes subsidija priklauso nuo eksporto veiklos rezultatų. Todėl visi minėti argumentai turėjo būti atmesti.

(56) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, ir į tai, kad nėra kitų susijusių pastabų, patvirtinamos su šia schema susijusios išvados, pateiktos laikinojo reglamento 81–92 konstatuojamosiose dalyse.

III. ***Tarifų apsauga perkant PTA vidaus rinkoje***

(57) Pakistano vyriausybė teigė, kad vietos rinkoje pagamintos PTA kaina nebuvo sumažinta 7,5 % palyginti su tarptautine kaina, o grąžinamas ne vien tik vietos rinkoje

pagamintos PTA, bet ir importuotos PTA muitas. Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas teigė, kad pagal schemą grąžinamas ir vietos rinkoje įsigytos, ir importuojamos PTA muitas, ir taikant šią schemą nesudaromos palankesnės sąlygos įsigyti vietos rinkoje pagamintą PTA. Taip pat teigta, kad teisės aktais neribojama galimybė taikyti šią schemą.

(58) Minėti argumentai turėjo būti atmesti. Šiuo atveju pažymima, kad pagal šią schemą teikiama finansinė pagalba – tai tiesioginis lėšų pervedimas, suteikiantis aiškią naudą lėšas gaunančiai bendrovei. Išanalizavus Pakistano vyriausybės pateiktą informaciją paaiškėjo, kad reikalavimus atitinkanti bendrovė gali: i) pirkti PTA vietos rinkoje ir gauti kompensaciją, kurios dydis yra 7,5 % nuo nupirktos PTA, kuri buvo pagaminta vietos rinkoje, kainos arba ii) importuoti PTA ir gauti 7,5 % muito, kuris taikomas importuojamai PTA, kompensaciją. Nepaisant to, pastaroji galimybė nesuteikiama, jeigu reikalavimus atitinkanti importuojamai PTA bendrovė taiko sąlyginio apmokestinimo schemą (pvz., įsipareigojimo perdirbti schemą). Minėta informacija rodo, kad bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas buvo priverstas *de jure* taikyti šią schemą tik pirkdamas vietos rinkoje pagamintą PTA, nes tuo pačiu metu jis importuojamai PTA taikė įsipareigojimo perdirbti schemą. Be to, akivaizdu, kad net ir tais atvejais, kai viena reikalavimus atitinkanti bendrovė naudojasi dviem šios schemos galimybėmis (t. y. atsisakydama galimybės pasinaudoti sąlyginio apmokestinimo schema laikantis įsipareigojimo perdirbti), tikėtinos gauti kompensacijos dydis būtų buvęs kitoks, nes vienu atveju dydis apskaičiuojamas pagal visą vietos rinkos sąskaitos faktūros kainą, o kitu atveju jis apskaičiuojamas pagal muitinėje deklaruotą vertę, kuri nebūtinai yra visa sąskaitos faktūros kaina. Nebuvo pateikta jokių patikrinamų įrodymų, kurie leistų atmesti minėtas išvadas. Galiausiai dėl argumento, kad nėra jokių apribojimų pasinaudoti šia schema, per tyrimą nustatyta, kad atitinkamuose teisės aktuose aiškiai įvardytos reikalavimus atitinkančios šalys. Bet kokiu atveju vietos rinkoje pagamintai PTA netaikomas joks muitas, todėl 7,5 % dydžio kompensacija yra tiesioginis lėšų pervedimas arba paprasta išmoka. Vienintelis būdas PET gamintojui gauti šią subsidiją, t. y. išmoką – pirkti vietos rinkoje pagamintą PTA. Kita vertus, bet kokia importuojamai PTA taikomo muito kompensacija yra atleidimas nuo mokesčio, kurį įprastu atveju reikia sumokėti, o ne tiesioginis lėšų pervedimas, todėl šios dvi situacijos nėra panašios.

(59) Todėl schema suteikia akivaizdžios naudos vietos rinkoje perkančiai bendrovei, t. y. PET gamintojui, nes jam tiesiogiai pervedamos lėšos ir jos yra konkrečios, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 4 dalies b punkte, atsižvelgiant į tai, kad subsidijos suteikimo sąlyga yra vietinių prekių vartojimo pirmenybė palyginti su importuotomis prekėmis, nes tiesioginė išmoka suteikiama tik dėl vietinių prekių. Be to, ši subsidija taip pat gali būti laikoma konkrečia, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 4 dalies a punkte, atsižvelgiant į tai, kad pačiame teisės akte šios schemos taikymas aiškiai numatytas tik tam tikroms poliesterio pramonės bendrovėms.

(60) Kartu su pastabomis dėl laikinojo reglamento ir šios schemos Pakistano vyriausybė pateikė 2010 m. birželio 28 d. išleistą Vyriausybės įsakymą, kuriame sakoma, kad SRO Nr. 1045(I)/2008 panaikintas nuo 2010 m. liepos 1 d. Pakistano vyriausybė nurodė, kad šis pokytis užtikrins, kad PTA naudotojams daugiau nebūtų teikiamos kompensacijos už vietos rinkoje įsigytą ar importuojamą PTA.

(61) Be to, sprendžiant iš bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo pateiktos laikraščio ištraukos tuo pačiu klausimu, atrodo, kad Pakistano vyriausybė nusprendė panaikinti su šia schema susijusį teisės aktą, kad Pakistanas atitiktų tarptautinius standartus šioje srityje. Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas patvirtino Pakistano vyriausybės pateiktą informaciją pateikdamas duomenis, kuriais patvirtinama, kad nuo 2010 m. liepos 1 d. nebeįmanoma gauti susijusios išmokos perkant vietos rinkoje pagamintą PTA. Dėl to primenama, kad pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnį nenustatomos jokios priemonės, jeigu subsidija nutraukiama arba įrodoma, kad subsidija nebeteikia jokios naudos susijusiems eksportuotojams. Pateikta informacija akivaizdžiai rodo, kad Pakistanas iš esmės pripažįsta, kad dėl laikinajame reglamente nustatytų su šia schema susijusių aspektų jam reikėjo imtis korekcinių veiksmų, kad Pakistano vyriausybė nutraukė schemos taikymą ir kad gamintojas negauna jokios su šia schema susijusios naudos. Tokiomis aplinkybėmis laikoma, kad pagrindinio reglamento 15 straipsnio sąlygos įvykdytos ir dėl šios schemos neturėtų būti taikomos kompensacinės priemonės.

(62) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, ir į tai, kad nėra kitų susijusių pastabų, patvirtinamos su šia schema susijusios išvados, pateiktos laikinojo reglamento 93–105 konstatuojamosiose dalyse ir pakeistos taip, kaip nurodyta 58–61 konstatuojamosiose dalyse.

IV. ***Galutinio mokesčio režimas***

(63) Abi šalys teigė, kad ši schema priklauso skirtingai apmokestinimo sistemai ir dėl jos neturėtų būti taikomos kompensacinės priemonės, atsižvelgiant į tai, kad Pakistanas turi suverenią teisę nustatyti mokesčius ir gali nevaržomai taikyti pageidaujamą mokesčių sistemą. Taip pat teigta, kad galutinio mokesčio režimas nenumato bendrovėms jokių finansinių išmokų ir jis veikia Pakistane kaip bendroji apmokestinimo taisyklė (1 % išskaičiuojamasis mokestis, taikomas pajamų iš užsienio valiutos realizavimo metu), taikoma pagal kitokią koncepciją ir grindžiama kitu pagrindu nei normalus mokesčio režimas, pagal kurį vietos pajamos apmokestinamos 35 %. Šių šalių teigimu, neįmanoma nustatyti, kuri iš šių sistemų palankesnė, todėl taikant galutinio mokesčio režimą neatsisakoma pajamų arba nesusiklosto tokios aplinkybės, kad valstybės pajamos, kurios kitu atveju turėtų būti gautos, yra nesurenkamos.

(64) Dėl šių argumentų reikia pažymėti, kad kvestionuojamas ne Pakistano suverenitetas, o tariamos subsidijos, kurios buvo suteiktos tam tikriems eksportuojantiems gamintojams. Be to, reikėtų priminti, kad eksporto pajamos apmokestinamos kitaip nei pardavimo vidaus rinkoje pajamos. Jeigu pagal šį mokesčių režimą eksporto pajamoms taikomi mažesni mokesčiai nei pardavimo vidaus rinkoje pajamoms, ši schema laikoma subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje ir 3 straipsnio 2 dalyje – tai yra negautos valstybės pajamos, o dėl to bendrovė gavėja gauna naudos. Tai taip pat yra konkreti subsidija, kaip apibrėžta 4 straipsnio 4 dalies a punkte, atsižvelgiant į tai, kad ji priklauso nuo eksporto veiklos rezultatų.

(65) Be to, bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas pateikė 2008 ir 2009 m. skaičiavimus „Excel“ formatu, pranešimą apie mokėtinus mokesčius ir Mokesčių inspekcijos įsakymą dėl įvertinimo, kuriame pakoreguoti 2008 m. bendrovės pajamų mokesčio deklaracijos duomenys. Pakistano vyriausybė patvirtino

bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo argumentus teigdama, kad pateikti skaičiavimai rodo, kad bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas pagal galutinio mokesčio režimą sumokėjo daugiau mokesčių, negu jis būtų sumokėjęs taikant normalaus mokesčio režimą.

(66) Šie argumentai turėjo būti atmesti. Pirma, pateikti skaičiavimai neįtraukti į bendrovės pajamų mokesčio deklaraciją ar bet kokį kitą oficialų mokesčių institucijos dokumentą, Todėl nėra patikrinamų įrodymų, kad jie teisingai parodo bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo pajamų mokesčio prievoles.

(67) Antra, pateiktų oficialių mokestinių dokumentų (pranešimo apie mokėtinus mokesčius ir įsakymo dėl įvertinimo) analizė jokiu būdu neleidžia patvirtinti šalių pateiktų argumentų dėl mokėtinų mokesčių dydžio pagal įvairius mokesčių režimus.

(68) Dėl pateiktų dokumentų dėl 2008 m. – šalys nesugebėjo parodyti, kad pateiktos sumos tiksliai atitinka 2008 m. bendrovės pajamų mokesčio deklaraciją ir du dokumentus, kuriuos vėliau išdavė atitinkamos mokesčių institucijos. Pastarieji du dokumentai leidžia tvirtinti, kad iš bendrovės reikalaujama sumokėti pajamų mokestį už pajamas vidaus rinkoje. Nepaisant to, iš pateiktos informacijos visiškai nepaaiškėjo, ar šis mokestis (arba bet kuris kitas mokestis) tikrai buvo sumokėtas arba ar bendrovė apskundė minėtą pranešimą apie mokesčius. Taip pat neaišku, kaip „Excel“ formatu pateiktos apskaičiuotos sumos galėtų atitikti bendrovės pajamų mokesčio deklaraciją ar mokesčių institucijos įsakymą dėl įvertinimo. Bet kokiu atveju net ir pripažinus, kad pranešime apie mokėtinus mokesčius nurodyta suma buvo sumokėta, nuo to nepasikeistų išvada, kad bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas sumokėjo mažiau mokesčių negu jis būtų sumokėjęs, jeigu eksporto pajamoms būtų taikomas 35 % dydžio mokestis.

(69) Dėl pateiktų dokumentų dėl 2009 m. – pažymima, kad šalys nepateikė bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo 2009 m. pajamų mokesčio deklaracijos. Vietoj oficialių mokestinių dokumentų ir mokesčių deklaracijų, kaip įrodymas buvo pateikti skaičiavimai „Excel“ formatu. Tokios informacijos akivaizdžiai neįmanoma patvirtinti ir ja negalima pagrįsti jokių pateiktų argumentų dėl mokestinių įvykių po tiriamojo laikotarpio. Todėl reikėtų pabrėžti, kad Pakistano vyriausybė ir (arba) bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas gali paprašyti, kad būtų atlikta tarpinė priemonių peržiūra, jeigu būtų įvykdytos susijusios pagrindinio reglamento 19 straipsnio nuostatos.

(70) Tačiau apskaičiuojant subsidijos dydį pagal galutinio mokesčio režimą buvo aptikta kanceliarinė klaida, susijusi su bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo eksporto pajamomis, nurodytomis bendrovės 2008 m. pajamų mokesčio deklaracijoje. Ji buvo atitinkamai ištaisyta. Eksportuojančiam gamintojui pagal šią schemą tiriamuoju laikotarpiu nustatyta 1,97 % (vietoj 1,95 %) subsidijų norma.

(71) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, ir į tai, kad nėra kitų susijusių pastabų, patvirtinamos su šia schema susijusios išvados, pateiktos laikinojo reglamento 106–116 konstatuojamosiose dalyse ir pakeistos taip, kaip nurodyta 70 konstatuojamojoje dalyje.

V. ***Ilgalaikio eksporto finansavimo taikant fiksuotas palūkanų normas schema (LTF-EOP)***

(72) Abi šalys teigė, kad palūkanų norma, naudojama šios finansavimo schemos subsidijos skirtumui apskaičiuoti, turi būti palūkanų norma, taikyta tuo metu, kai eksportuojantis gamintojas derėjosi dėl fiksuotos finansavimo lėšų palūkanų normos, būtent 2004–2005 m. norma. Be to, vardiklis, naudojamas laikinajam subsidijos skirtumui apskaičiuoti, turėtų būti bendra bendrovės apyvarta, o ne bendra eksporto apyvarta, nes tiek vietinėms, tiek eksporto prekėms gaminti naudojami tie patys gamybos įrenginiai, kurie finansuojami pagal LTF-EOP.

(73) Šie argumentai turėjo būti atmesti. Visų pirma, reikėtų paaiškinti, kad skaičiuojant naudota palūkanų norma – tai komercinė palūkanų norma, taikyta Pakistane tiriamuoju laikotarpiu, paimta iš Pakistano valstybinio banko (*State Bank of Pakistan*) svetainės. Susijęs eksportuotojas finansavimo suma, dėl kurios buvo suderėta 2004–2005 m., naudojosi dalimis. Apskaičiuojant subsidijos dydį buvo naudojama tiriamuoju laikotarpiu panaudota kredito sumos dalis, kurią nurodė bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas. Tiriant šalies gautą naudą konkrečiu tiriamuoju laikotarpiu komercinė kredito norma, taikyta rinkoje tiriamuoju laikotarpiu, paprastai lyginama su už tiriamuoju laikotarpiu gautą paskolą mokėta norma – šiuo atveju taip ir buvo daroma. Dėl vardiklio apskaičiuojant subsidijos dydį, reikia priminti, kad išankstinė sąlyga, kad būtų galima pasinaudoti šia schema, yra ta, kad bendrovė turi tiesiogiai arba netiesiogiai eksportuoti mažiausiai 50 % savo metinės produkcijos. Todėl subsidijos suma (skaitiklis) turi būti paskirstyta per nagrinėjamojo produkto eksporto apyvartą tiriamuoju laikotarpiu, nes subsidija priklauso nuo eksporto veiklos rezultatų.

(74) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir į tai, kad nėra kitų susijusių pastabų, patvirtinamos su šia schema susijusios išvados, pateiktos laikinojo reglamento 117–133 konstatuojamosiose dalyse.

VI. ***Pakistano valstybinio banko eksporto finansavimo schema (EFS)***

(75) Pakistano vyriausybė nurodė, kad 2010 m. birželio 28 d. priimtu Pakistano valstybinio banko sprendimu ši schema netaikoma PET sektoriui. Todėl teigta, kad ši schema atitinka pagrindinio reglamento 15 straipsnį ir kad Komisija neturėtų nustatyti kompensacinių priemonių, nes buvo įrodyta, kad subsidija nutraukta. Šiuo klausimu bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas teigė, kad pagal 2010 m. birželio 28 d. Pakistano valstybinio banko aplinkraštį Nr. 09 bendrovė sugrąžino visas finansavimo pagal EFS sumas ir 2010 m. birželio 30 d. nebuvo jokių mokėtinų sumų, susijusių su EFS.

(76) Dėl šio argumento primenama, kad pagrindinio reglamento 15 straipsnyje nustatyta, kad priemonės nenustatomos, jei subsidija yra nutraukta arba buvo įrodyta, kad subsidija nebeteikia jokios naudos tiriamiems eksportuotojams. Dėl su EFS susijusių pateiktų dokumentų pažymima, kad Pakistano valstybinio banko sprendime kaip tik teigiama, kad bankai negali leisti finansuoti PET įrangos pagal šią schemą. Minėtame dokumente taip pat teigiama, kad esamos finansavimo schemos, kuriomis gali naudotis eksportuotojai, toliau galios iki atitinkamų paskolų termino pabaigos, o į bendrovių eksporto veiklos rezultatus bus atsižvelgta pagal bendrovių skolinimąsi 2009–2010 m. ir pagal jų skolinimosi galimybes iki 2011 m. Pakistano vyriausybė dėl šių aspektų pateikė reikiamus dokumentus, kuriuose paaiškinta, kad bendrovės, kurios Pakistano finansiniais 2009–2010 m. (t. y. iki 2010 m. birželio 30 d.) pagal šią schemą neturėjo trumpalaikių paskolų, neturi teisės pasinaudoti schema pereinamuoju laikotarpiu iki 2011 m. Dėl argumento, kad nėra bendradarbiaujančio eksportuojančio neapmokėtų

finansavimo pagal EFS sumų, pažymima, kad šis argumentas buvo pagrįstas įvairiais įrodymais, kuriuos pateikė atitinkami bankai ir kuriuos papildė akredituotas bendrovės buhalteris. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, padaryta išvada, kad šalys sugebėjo įrodyti, kad EFS schema nebeteikia jokios naudos tiriamam eksportuotojui. Todėl įvykdytos pagrindinio reglamento 15 straipsnyje nustatytos sąlygos ir pateikti argumentai laikomi pagrįstais. Todėl padaryta išvada, kad dėl šios schemos neturėtų būti taikomos kompensacinės priemonės.

(77) Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad palūkanų norma, naudojama subsidijos skirtumui apskaičiuoti, turi būti trumpalaikė palūkanų norma, taikyta bendrovei tiriamuoju laikotarpiu. Taip pat teigta, kad gautos finansavimo lėšos naudojamos bendrovės einamojo turto finansavimo poreikiams padengti parduodant vidaus rinkoje ir eksportui, o apskaičiuojant subsidijos skirtumą kaip vardiklis turėtų būti naudojama bendra bendrovės apyvarta.

(78) Šie argumentai turėjo būti atmesti. Primenama, kad skaičiuojant naudota palūkanų norma – tai komercinė palūkanų norma, taikyta Pakistane tiriamuoju laikotarpiu, paimta iš Pakistano valstybinio banko (*State Bank of Pakistan*) svetainės. Tai normali rinkos kredito norma. Dėl vardiklio apskaičiuojant subsidiją pažymima, kad išankstinė sąlyga, kad būtų galima pasinaudoti šia schema – tai arba konkrečių eksporto sandorių įvykdymas, arba bendros eksporto veiklos rezultatai. Todėl subsidijos suma (skaitiklis) turi būti paskirstyta visai bendrai eksporto apyvartai tiriamuoju laikotarpiu, nes subsidija priklauso nuo eksporto veiklos rezultatų.

(79) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, ir į tai, kad nėra kitų susijusių pastabų, patvirtinamos su šia schema susijusios išvados, pateiktos laikinojo reglamento 134–148 konstatuojamosiose dalyse ir pakeistos taip, kaip nurodyta 75–78 konstatuojamosiose dalyse.

VII. ***Finansavimas pagal Pakistano valstybinio banko F.E. aplinkraštį Nr. 25***

(80) Abi šalys nurodė, kad Pakistano valstybinis bankas nesikišą į šią schemą, kad komerciniai bankai teikia finansavimą užsienio valiuta netaikydami lengvatinės palūkanų normos ir kad ši schema nepriklauso nuo eksporto veiklos rezultatų, nes ja gali pasinaudoti tiek eksportuotojai, tiek ir importuotojai.

(81) Pateikti argumentai išanalizuoti atsižvelgiant į susijusias teisines nuostatas ir praktinį schemos įgyvendinimą, ir jie buvo pripažinti pagrįstais. Todėl padaryta išvada, kad dėl šios schemos neturėtų būti taikomos kompensacinės priemonės. Kadangi dėl schemos pagal Pakistano valstybinio banko F.E. aplinkraštį Nr. 25 nebus taikomos kompensacinės priemonės, nebūtina atsakyti į atitinkamas pastabas dėl faktų atskleidimo.

3.2.3. Kompensuotinų subsidijų suma

(82) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, galutinė kompensuotinų subsidijų suma pagal pagrindinio reglamento nuostatas, išreikšta *ad valorem*, vieninteliam bendradarbiaujančiam eksportuojančiam Pakistano gamintojui yra 5,15 %.

3.3. Jungtiniai Arabų Emyratai (JAE)

3.3.1. Įžanga

(83) JAE vyriausybė ir bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas pateikė pastabas dėl toliau nurodytų schemų, dėl kurių laikinuoju reglamentu buvo nustatytos kompensacinės priemonės.

I. 1979 m. federalinis įstatymas Nr. 1

II. Laisvosios prekybos zona (LPZ)

3.3.2. Konkrečiai taikomos schemos

I. ***1979 m. federalinis įstatymas Nr. 1***

(84) JAE vyriausybė nurodė, kad pagal 1979 m. federalinį įstatymą Nr. 1 šia schema plačiu mastu gali pasinaudoti visi JAE pramonės sektoriai ir bendrovės ir tokia galimybė suteikiama be jokių išimčių. Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas nurodė, kad pagal 1979 m. federalinį įstatymą Nr. 1 išduota licencija – tai išankstinė sąlyga, kad būtų galima turėti bendrovę ir vykdyti veiklą.

(85) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, pažymima, kad atlikus tyrimą nustatyta, kad pramonės bendrovės JAE gali vykdyti veiklą pagal įvairių tipų licencijas. Be licencijų, išduotų pagal 1979 m. federalinį įstatymą Nr. 1, pramonės bendrovės dar gali vykdyti veiklą pagal konkretaus emyrato, kuriame bendrovės yra įsisteigusios, regioninių institucijų išduotas licencijas. Taip buvo bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo, kuris turi *Ras al Khaimah* emyrato vyriausybės išduotą licenciją, atveju. Be to, pramonės bendrovės gali vykdyti veiklą laisvosios prekybos zonoje, kurioje pagal minėtą įstatymą nereikalaujama licencijos. Todėl neteisinga sakyti, kad visos pramonės bendrovės JAE vykdo veiklą pagal 1979 m. federalinį įstatymą Nr. 1. Dėl to nebuvo įrodyta, kad schema taikoma automatiškai, ir susijęs argumentas turi būti atmestas.

(86) Abi šalys teigė, kad įstatymu nustatyti reikalavimai tėra būtinos išankstinės sąlygos tam, kad būtų galima plėtoti šalyje bet kokį pramonės projektą, o ne tam, kad būtų suteiktas atleidimas nuo muito, todėl Komisijos atlikta federalinio įstatymo Nr. 1 12, 13 ir 21 straipsnių analizė laikinajame reglamente yra klaidinga. JAE vyriausybė taip pat nurodė, kad 13 straipsnio terminas „svarstoma“ įstatymo tekste arabų kalba neturi privalomumo reikšmės. JAE vyriausybė taip pat teigė, kad minėto įstatymo 11 ir 12 straipsniai praktikoje niekada nebuvo taikomi, nes techninis komitetas, atsakingas už rekomendacijų dėl paraiškų teikimą ministrui, niekada nebuvo įsteigtas. Taip pat nurodyta, kad Pramonės vystymo departamento vaidmuo apibrėžtas ministerijos parengtame elektroninės pramonės sistemos naudotojo vadove, nurodytame laikinojo reglamento 173 konstatuojamojoje dalyje.

(87) Šie argumentai turėjo būti atmesti. Pažymima, kad įstatymo 13 ir 21 straipsniai – tai dalis daugiapakopio proceso, numatyto pramonės licencijos analizėje pagal 1979 m. federalinį įstatymą Nr. 1. Pažymima, kad 11 ir 12 straipsniuose apibrėžtas įvairių valstybei pavaldžių įstaigų, kurios išduoda pramonės licencijas pagal 1979 m. federalinį įstatymą Nr. 1, vaidmuo ir atsakomybė. Tai, kad įstaiga niekada nebuvo įsteigta, nors ji numatyta įstatymu ir yra atsakinga už: i) Pramonės vystymo departamento pateiktos informacijos vertinimą ir ii) rekomendacijų patvirtinti ar atmesti paraiškas teikimą ministrui, patvirtina, kad praktikoje nesilaikoma teisės aktų, pagal kuriuos subsidiją teikianti institucija vykdo savo veiklą, todėl nėra teisinio tikrumo dėl to, kaip teikiamos subsidijos. Be to, iš tiesų JAE vyriausybės argumentas

dėl techninio komiteto prieštarauja ankstesniems argumentams, pagal kuriuos ministras pareikalavo, kad šis komitetas pateiktų pastabų apie galimą įstatymo persvarstymą. Dėl federalinio įstatymo 13 straipsnio žodžio „svarstoma“ apibrėžties pažymima, kad atliekant tyrimą versija anglų k. buvo vienintelis JAE vyriausybės pateiktas tekstas. Be to, apie galimus tekstų anglų ir arabų k. apibrėžčių skirtumus buvo pranešta tik po laikinojo faktų atskleidimo. Tai, kad dvi teksto versijos kelia abejonių dėl tam tikrų tinkamumo kriterijų aspektų, vėl aiškiai rodo, kad nėra teisinio aiškumo dėl kriterijų ir sąlygų, pagal kuriuos nustatomas tinkamumas gauti subsidiją. Dėl Pramonės vystymo departamento vaidmens pažymima, kad nebuvo pateikta naujos informacijos, kuri galėtų paneigti tyrimo išvadas.

(88) JAE vyriausybė nurodė, kad jos pramonės statistiniai duomenys rodo, kad yra daugiau kaip 4000 pagal 1979 m. federalinį įstatymą Nr. 1 užregistruotų bendrovių. Abi šalys teigė, kad Komisija nepateikė tinkamų įrodymų, kad JAE valdžios institucijos veikė savo nuožiūra patvirtindamos arba atmesdamos paraiškas dėl schemos.

(89) Šie argumentai turėjo būti atmesti. Pažymima, kad atlikus tyrimą buvo nustatyta, kad pagal 1979 m. federalinį įstatymą Nr. 1 pramonės licencija automatiškai neišduodama ir kad išdavimo procesą reguliuojančios taisyklės, taikomos pasirenkant gavėją, yra neobjektyvios. Atsižvelgiant į tai, kad buvo nustatyta, jog schema yra konkreti pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a ir b punktų nuostatas, JAE vyriausybė pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies c punktą turėjo pagrįsti argumentą, kad visų šalių, pagal 1979 m. federalinį įstatymą Nr. 1 pateikusių paraiškas dėl pramonės licencijos priėmus įstatymą, prašymai buvo patenkinti. Tokios patikrinamos informacijos niekada nebuvo pateikta.

(90) Abi šalys teigė, kad Junginiuose Arabų Emyratuose visos pramonės bendrovės atleidžiamos nuo muito mokesčio už jų produkciją. Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad 2006 m. PPO paskelbtoje JAE prekybos politikos peržiūroje analizuotas 1979 m. federalinis įstatymas Nr. 1 ir nustatyta, kad visi pramonės koncernai atleidžiami nuo muito mokesčio. Taip pat teigta, kad taikomos sistemos kontrolės priemonės, nes pramonės licencijos pratęsiamos kiekvienais metais, pagal schemą bendrovės nurodo be muito importuojamas medžiagas, o valdžios institucijos neleidžia importuoti be muito, jeigu sąnaudos nėra susijusios su produkcija.

(91) Šie argumentai turėjo būti atmesti. Tikslinga pažymėti, kad nuo muito mokesčio atleidžiamos schema besinaudojančios bendrovės pagal 1979 m. federalinį įstatymą Nr. 1, o žaliavoms taikoma normali ne nulinė muito norma. Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas nesugebėjo įrodyti, kaip bendro pobūdžio pareiškimas PPO prekybos politikos peržiūros dokumente gali būti tikslesnis nei laikinajame reglamente pateikta išsami tikrinamuoju vizitu grindžiama analizė, kurioje detaliai nagrinėjamas su 1979 m. federaliniu įstatymu Nr. 1 susijęs tinkamumo klausimas ir šio įstatymo praktinis įgyvendinimas. Dar daugiau, tyrimas atskleidė, kad administruodamos pagal šią schemą be muito importuojamas žaliavas valdžios institucijos nesivadovauja nediskriminavimo principu. Būtent dėl to, kad nėra taisyklių, pagal kurias prašymai importuoti be muito būtų patvirtinami arba atmetami, ir atsižvelgiant į tai, kad nėra veiksmingos schemos administravimo patikrinimo sistemos, neaišku, kodėl vienai šaliai tam tikru metu gali būti leidžiama importuoti be muito, o kitu metu gali būti neleidžiama. Iš tikrųjų taip buvo bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo atveju, kartais subsidiją teikianti institucija be jokių pateisinamų aplinkybių iš jo

pareikalaudavo sumokėti muito mokestį. Todėl abi šalys nesugebėjo pateikti jokių įrodymų, patvirtinančių jų argumentus dėl schemos administravimo ir leidimų importuoti be muito suteikimo.

(92) Taip pat nurodyta, kad schema veikia pagal objektyvius kriterijus, būtent laikantis reikalavimo, kad nuo muito gali būti atleistos tik importuojamos prekės, naudojamos pramonės bendrovės gamyboje. Šis argumentas turėjo būti atmestas, nes, kaip paaiškinta 89 ir 91 konstatuojamosiose dalyse, neįrodyta, kad tokie objektyvūs kriterijai yra nustatyti.

(93) JAE vyriausybė nurodė, kad 1979 m. federalinis įstatymas Nr. 1 yra persvarstomas ir ši informacija buvo pateikta Komisijai. Taip pat teigta, kad Komisija neatsižvelgė į JAE vyriausybės pateiktą informaciją ir dokumentus ir nepateikė argumentų ir įrodymų dėl faktų ir įstatymo, kuriais remiantis buvo padarytos išvados.

(94) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pažymima, kad Komisija atidžiai įvertino ir išanalizavo visą šalių pateiktą informaciją. Dėl 1979 m. federalinio įstatymo Nr. 1 tikslinga pažymėti, kad JAE vyriausybės pateiktas tekstas – tai Finansų ir pramonės ministerijos vidaus dokumento projektas. Jis neturi teisinės galios. Tyrimą atliekanti institucija turi analizuoti galiojančias teisines nuostatas ir jų įgyvendinimo būdą, o ne neprivalomą projektą, kurio JAE administracinės ir teisėkūros institucijos nepatvirtino ir kuris nebuvo priimtas. Dar daugiau, tai, kad JAE vyriausybė šiuo metu ėmėsi veiksmų dėl galimo 1979 m. federalinio įstatymo Nr. 1 persvarstymo, patvirtina, kad valdžios institucijos suprato, kad, kaip nurodė JAE vyriausybė, būtina pašalinti bet kokius neatitikimus PPO sutarčiai dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių.

(95) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, patvirtinamos su šia schema susijusios išvados, pateiktos laikinojo reglamento 166–183 konstatuojamosiose dalyse.

II. ***Laisvosios prekybos zona (LPZ)***

(96) Abi šalys nurodė, kad Jungtiniuose Arabų Emyratuose visoms bendrovėms leidžiama be muito importuoti gamybos priemones.

(97) Dėl šio aspekto pažymima, kad tyrimas atskleidė, kad LPZ įsisteigusios bendrovės gamybos priemones importuoja be muito. Tai, kad viena šalis gali gauti tokią pačią naudą pasinaudodama kita schema (būtent 1979 m. federaliniu įstatymu Nr. 1), nereiškia, kad nagrinėjamoji subsidija nelaikoma kompensuotina. Be to, šalys negalėjo pateikti jokių faktinių įrodymų, kurie paneigtų tyrimo išvadas dėl LPZ. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pateiktas argumentas turėjo būti atmestas.

(98) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, patvirtinamos su šia schema susijusios išvados, pateiktos laikinojo reglamento 184–199 konstatuojamosiose dalyse.

3.3.3. Kompensuotinų subsidijų suma

(99) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, galutinė kompensuotinų subsidijų suma pagal pagrindinio reglamento nuostatas, išreikšta *ad valorem*, vieninteliam bendradarbiaujančiam eksportuojančiam Jungtinių Arabų Emyratų gamintojui yra 5,13 %.

3.4. Pastabos dėl galutinio faktų atskleidimo

(100) Primenama, kad visoms suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė pateikti pastabas ir pareikšti prieštaravimus po galutinio faktų atskleidimo. Jų pastabos svarstytos ir tam tikrais atvejais į jas atsižvelgta, tačiau jos nebuvo tokios, kad dėl jų būtų reikėję keisti minėtas išvadas.

(101) Irano bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas savo analizėje vėl rėmėsi tyrimo faktais, bet nepateikė jokių naujų svarių įrodymų, kurie paneigtų tyrimo išvadas.

(102) Pakistano vyriausybė išreiškė nepasitenkinimą, kad jos įsipareigojimas (įsipareigojimo perdirbti schema) buvo atmestas, ir pakartojo pastabas dėl LTF-EOP schemos ir galutinio mokesčio režimo. Ji taip pat pateikė naują 2010 m. liepos 27 d. Federalinės pajamų valdybos sprendimą, kuriuo importuojamai PTA (žaliavai, iš kurios gaminamas PET) nustatytas 3 % dydžio muitas, ir teigė, kad institucijos teisiškai įpareigotos perskaičiuoti subsidijos skirtumą, nustatytą pagal įsipareigojimo perdirbti schemą. Šis argumentas turėjo būti atmestas, nes nėra duomenų, kad subsidija nebeteikiama. Pakistano vyriausybė teigia, kad ji yra sumažinta. Nepaisant to, pagal įsipareigojimo perdirbti schemos taisykles po importo žaliavos gali būti naudojamos mažiausiai dvejus metus. Kitaip tariant, iki 2010 m. liepos mėn. importuoti produktai (kai muito norma buvo 7,5 %) gali būti naudojami iki 2012 m. liepos mėn. Institucijos subsidijos sumą nustatė remdamosi su tiriamuoju laikotarpiu susijusiais duomenimis, o pagal schemos taisykles ankstesnės muito normos poveikis dar gali pasireikšti iki 2012 m. Todėl akivaizdu, kad galutinio muito nustatymo metu subsidija buvo teikiama. Be to, muito mokestis yra tik vienas turimų duomenų elementas, ir kaip nurodyta 43–53 konstatuojamosiose dalyse, jeigu muito norma būtų buvusi mažesnė, importo apimtis galėjo būti didesnė.

(103) Pakistano bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas nesutiko su galutinio mokesčio režimo analize, bet pateikti duomenys neleidžia pakeisti tyrimo išvadų. Jis taip pat nurodė, kad yra patikrinamų įrodymų, teisingai parodančių jo pajamų mokesčio prievoles, ir siekdamas įrodyti, kad Komisijos išvados yra netikslios, pateikė dokumentų rinkinį. Dėl šio aspekto pažymima, kad pateikta informacija yra nenuosekli ir jos neįmanoma patikrinti, todėl į ją negali būti atsižvelgta.

(104) JAE vyriausybė vėl pateikė tyrimo faktų analizę ir teigė, kad institucijos savo išvadas pagrindė neaiškiu 1979 m. federalinio įstatymo Nr. 1 išaiškinimu ir nepateikė jokių tinkamų įrodymų. Dėl šio aspekto primenama, kad pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a ir b punktus buvo nustatyta, jog subsidija yra konkreti, kad institucijų atliktas 1979 m. federalinio įstatymo Nr. 1 išaiškinimas buvo pagrįstas pateikta informacija, įrodymais ir duomenimis ir nebuvo nustatyta jokių aiškių įrodymų, galinčių pakeisti tyrimo išvadas. JAE vyriausybė paaiškino, kad 1979 m. federalinis įstatymas Nr. 1 baigiamas keisti ir greitai bus paskelbtas. Dėl šio aspekto pažymima, kad Komisija vertina JAE pastangas iš dalies keisti atitinkamas teisines nuostatas, bet minėti pokyčiai neturi poveikio tyrimo išvadoms, nes nėra nurodyta aiškių pakeitimų atlikimo proceso ir naujo įstatymo priėmimo datų.

(105) JAE bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas pakartojo savo argumentus dėl 1979 m. federalinio įstatymo Nr. 1. Jis taip pat nurodė, kad apskaičiuojant subsidijos skirtumą įsivėlė klaidų. Teigta, kad po galutinio faktų atskleidimo bendrovė pastebėjo, kad iš Saudo Arabijos įsigytos žaliavos neapmokestintos muito mokesčiu, nes JAE ir Saudo Arabija priklauso Persijos įlankos arabų šalių bendradarbiavimo tarybos muitų sąjungai, ir pateikė su šiuo argumentu susijusių dokumentų rinkinį. Dėl šio aspekto

pažymima, kad šie prieštaravimai yra visiškai nauja informacija, kuri turėjo būti pateikta klausimyno atsakymuose ar vėliausiai per tikrinamąjį vizitą, kad Komisija būtų galėjusi patikrinti šių argumentų teisingumą. Todėl pateikti duomenys negali būti patikrinti tokiu vėlyvu tyrimo etapu. Be to, neturima ir svarių įrodymų šiems argumentams pagrįsti. Dar buvo teigta, kad nauda turėtų būti skaičiuojama pagal tiriamuoju laikotarpiu sunaudotas žaliavas, o ne pagal nupirktas žaliavas. Dėl šio aspekto pažymima, kad sunaudotų ir nupirktų žaliavų atskyrimas visiškai neturi reikšmės, nes kompensuotina suma – tai visa tiriamajam laikotarpiui priskirta suma, kaip paaiškinta 84–95 konstatuojamosiose dalyse.

4. ŽALA

4.1. Sąjungos gamyba, Sąjungos pramonė ir Sąjungos suvartojimas

(106) Dėl Sąjungos gamybos, Sąjungos pramonės ir Sąjungos suvartojimo pastabų negauta. Todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 201–206 konstatuojamosios dalys.

4.2. Importas iš nagrinėjamųjų šalių

(107) Pastabų dėl nagrinėjamojo importo poveikio suvestinio vertinimo, importo iš nagrinėjamųjų šalių apimties ir jų atitinkamos rinkos dalies negauta. Todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 207–213 konstatuojamosios dalys.

a) Kainos ir priverstinis jų mažinimas

(108) Atsižvelgiant į tai, kad, kaip nurodyta 20 konstatuojamojoje dalyje, nuspręsta išskaidyti tiriamąjį produktą į keletą produkto rūšių, buvo perskaičiuotas priverstinis kainų mažinimas, kad būtų atspindėtas minėtas pakeitimas.

(109) Siekiant išnagrinėti priverstinį kainų mažinimą, pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis pakoreguotos vidutinės svertinės Sąjungos pramonės kiekvienos rūšies produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje kainos palygintos su atitinkamomis vidutinėmis svertinėmis iš nagrinėjamųjų šalių importuojamo produkto kainomis pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytomis remiantis CIF ir atitinkamai pakoreguotomis atsižvelgiant į išlaidas po importo ir prekybos lygio skirtumus.

(110) Palyginus nustatyta, kad per tiriamąjį laikotarpį dėl JAE kilmės subsidijuoto importuoto produkto pardavimo Sąjungoje Sąjungos pramonės kainos priverstinai sumažintos 3,2 %. Dėl Irano kilmės subsidijuoto importuoto produkto pardavimo Sąjungoje Sąjungos pramonės kainos priverstinai sumažintos 3,0 %. Dėl Pakistano kilmės subsidijuoto importuoto produkto pardavimo Sąjungoje Sąjungos pramonės kainos priverstinai sumažintos 0,5 %. Tiriamuoju laikotarpiu nagrinėjamosioms šalims nustatytas 2,5 % vidutinis svertinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas.

(111) Irano eksportuotojas nurodė, kad nustatytas per didelis jo žalos skirtumas, nes nustatyta per maža svertinė vidutinė vieneto pardavimo kaina dėl neteisingai apskaičiuotos prekybos lygio koregavimo sumos. Dėl šio argumento reikia pažymėti, kad prekybos lygį išreiškianti suma, naudota atliekant preliminarius skaičiavimus, buvo fiksuota suma už 1 toną – tai komisinis atlyginimas, kurį ima bendradarbiaujantis importuotojas ir kuris sudaro apie 1 % vidutinės CIF kainos. Tačiau kadangi nebuvo

pasiūlyta alternatyvi kiekybinė prekybos lygio koregavimo išraiška ir kadangi nėra kitos informacijos apie tokį koregavimą, argumentas atmetamas.

(112) Ta pati šalis taip pat teigė, kad atrodo, jog nustatyta per maža (2 % dydžio) išlaidų po importo suma.

(113) Atsižvelgiant į tai, pakartojama, kad atliekant tyrimą nebendradarbiavo nei vienas importuotojas ir nebuvo įmanoma patikrinti faktinių išlaidų po importo. Todėl neturint kitos informacijos buvo taikomas kitų tyrimų metu naudotas dydis.

4.3. Sąjungos pramonės padėtis

(114) Kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad žalos nepadaryta, nes gamintojai buvo neteisingai atrinkti ir dėl to rezultatų nebuvo galima ekstrapoliuoti visai Sąjungos pramonei. Teigta, kad tai, kad bendrovė (kuri nebuvo atrinkta) nurodė, kad ji dirbo naudodama daugiau kaip 100 % savo pajėgumų, galėtų aiškiai rodyti žalos nebuvimą. Pažymima, kad nurodyta informacija paimta iš šios bendrovės vertybinių popierių biržos priežiūros institucijai pateiktos informacijos trečiojoje šalyje ir ji nebuvo patikrinta. Ši informacija taip pat neatitinka turimos informacijos. Be to, tik vieno ES gamintojo gamybos pajėgumų panaudojimas jokiomis aplinkybėmis negali pakeisti išvadų dėl žalos atrinktiems ES gamintojams ir kitiems ES gamintojams.

(115) Kadangi negauta jokių kitų argumentų ar pastabų, patvirtinamos laikinojo reglamento 218–237 konstatuojamosios dalys.

4.4. Išvada dėl žalos

(116) Kadangi negauta jokių konkrečių pastabų, patvirtinamos laikinojo reglamento 238–240 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados dėl žalos.

5. PRIEŽASTINIS RYŠYS

5.1. Subsidijuoto importo poveikis

(117) Kadangi negauta jokių konkrečių pastabų, patvirtinamos laikinojo reglamento 241–245 konstatuojamosios dalys.

5.2. Kitų veiksnių poveikis

(118) Kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad bet kokia nustatyta žala būtų ne dėl subsidijuoto importo, bet dėl to, kad žemos PET kainos Europos Sąjungoje atspindi pasaulinį pramonės ciklą ir kad nuo 2008 m. rugsėjo mėn. iki 2009 m. birželio mėn. PET kainos atitiko mažesnes žalios naftos kainas. Dėl šio argumento pripažįstama, kad PET kainos tam tikru mastu priklauso nuo žalios naftos kainų, nes jos dariniai yra pagrindinė žaliava PET gaminti. Tačiau žalios naftos kainos per visą tiriamąjį laikotarpį buvo ne žemos, bet labai nestabilios – iš pradžių jos smarkiai krito, o vėliau atsistatė. Remiantis tokiu pasaulinių žalios naftos kainų nestabilumu negalima paaiškinti, kodėl PET importas buvo subsidijuojamas ir Sąjungos gamintojai buvo priversti sumažinti kainas. Būtent dėl šio priverstinio kainų mažinimo, įvykusio dėl gautų subsidijų, Sąjungos kainos sumažėjo, o ES gamintojai buvo priversti nuostolingai parduoti, kad neprarastų savo užsakovų.

(119) Irano eksportuotojas teigė, kad kai kurių ES gamintojų finansinės ir techninės problemos nebuvo tinkamai atskirtos nuo žalos analizės, jos buvo neteisingai susietos su importu iš Irano, nes jis pateko į rinką tik po 2006 m. Dėl šio aspekto pažymima, kad importas iš Irano rinkoje jau buvo 2006 ir 2007 m., o jo užimama rinkos dalis nesiekė 1 %. Nuo 2008 m. importo apimtis viršijo 1 % ir dėl savo žemų kainų prisidėjo prie kainų mažėjimo Europos Sąjungoje. Be to, šiuo atveju buvo patenkintos suminio vertinimo sąlygos ir buvo įmanoma įvertinti subsidijuoto importo iš visų nagrinėjamųjų šalių poveikį. Be to, tarp Irano eksportuotojo minėtų bendrovių atrinkta buvo tik viena, o šio ES gamintojo techninės problemos, su kuriomis jis susidūrė tik laikotarpiu nuo 2008 m. rugsėjo iki spalio vidurio, neturėjo ryškios įtakos bendram žalos dydžiui.

(120) Ta pati šalis pakartojo, kad bet kokia nustatyta žala būtų susijusi su sumažėjusia paklausa, ypač tiriamuoju laikotarpiu, per kurį įvyko pasaulinė finansų ir ekonomikos krizė. Tačiau ši šalis nepaneigė laikinojo reglamento 254–256 konstatuojamosiose dalyse pateiktų argumentų, kad dėl to paskutinį 2008 m. ketvirtį prasidėjusio ekonomikos nuosmukio jokiu būdu negali sumažėti žalingas subsidijuoto importo mažomis kainomis į ES rinką poveikis per visą nagrinėjamąjį laikotarpį ir kad dėl nebuvo nutrauktas priežastinis ryšys, nors mažėjanti paklausa irgi turėjo įtakos patirtai žalai. Dar pažymima, kad sumažėjus pasiūlai subsidijuoto importo rinkos dalis net padidėjo nuo 7,6 % iki 10,2 % ir taip pablogino ES gamintojų padėtį.

(121) Kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad bet kokia žala patirta dėl menkų ES PET gamintojų investicijų ir dėl, palyginti su eksportuotojais, didesnių sąnaudų.

(122) Pripažįstama, kad PET yra kapitalui imli pramonės šaka ir kad būtinos tam tikro dydžio investicijos siekiant išlaikyti konkurencingumą vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu. Primenama, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 237 konstatuojamojoje dalyje, kai kurios atrinktos bendrovės 2006 ir 2007 m. daug investavo, bet 2008 m. ir tiriamuoju laikotarpiu investuota buvo minimaliai.

(123) Dėl šio aspekto pažymima, kad atsižvelgiant į tai, kad 2008 m. ir tiriamuoju laikotarpiu mažėjo gamyba ir pajėgumų panaudojimo lygis ir smarkiai susitraukė Sąjungos gamintojų rinkos dalis, būtų nepamatuota tikėtis kokių nors didesnių investicijų į naujus pajėgumus tuo pačiu laikotarpiu.

(124) Taip pat pakartojama, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 233 ir 234 konstatuojamosiose dalyse, atrinktų Sąjungos gamintojų finansinė padėtis buvo labai prasta visu nagrinėjamuoju laikotarpiu, o 2006 m. ir tiriamuoju laikotarpiu jie patyrė didelių nuostolių. Tokiomis aplinkybėmis vėlgi būtų nepamatuota tikėtis iš Sąjungos gamintojų didelių investicijų.

(125) Todėl padaryta išvada, kad nedidelės investicijos 2008 m. ir tiriamuoju laikotarpiu neturėjo esminės įtakos Sąjungos pramonės patirtai žalai, bet greičiau buvo jos padarinys.

5.3. Išvada dėl priežastinio ryšio

(126) Kadangi nepateikta jokių kitų argumentų ar pastabų, patvirtinamos laikinojo reglamento 246–264 konstatuojamosios dalys.

6. SĄJUNGOS INTERESAI

(127) Po pirminio faktų atskleidimo daug ES perdirbėjų ir (arba) pilstyklų pranešė apie save ir teigė, kad Sąjungos interesų analizė teisingai neatspindėtų daugelio bendradarbiaujančių naudotojų argumentų ir kad išvados prieštarauja dabartinei ekonominei padėčiai. Tačiau nebuvo pateikta daugiau įrodymų ar paaiškinimų. Visos bendrovės paprašė būti išklausytos, bet tik dvi šios naudotojų grupės bendrovės ir viena Italijos pilstyklų asociacija dalyvavo išklausyme. Svaresnių pastabų gauta iš vieno bendradarbiaujančio ES perdirbėjo (ALPLA), perdirbėjų grupės („Caiba SA“, „Coca-Cola“ grupė, „Danone Waters“, „Logoplaste“, „MFS Commodities“, „PepsiCO.“, „Novara International“ ir „Silico Polymers“), bendradarbiaujančio importuotojo (GSI) ir plastiko perdirbėjų asociacijos (EuPC). Visos šios šalys tvirtai pasisakė prieš bet kokių priemonių nustatymą.

6.1. Sąjungos pramonės ir kitų Sąjungos gamintojų interesai

(128) Kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad ES gamintojai naudotųsi (piktnaudžiautų) prekybos apsaugos priemonėmis, kad apsaugotų Sąjungos rinką ir nustatytų Europos Sąjungoje dirbtinai dideles kainas. Šios šalys atkreipė dėmesį į Indijai, Indonezijai, Pietų Korėjai, Malaizijai, Taivanui, Tailandui ir Kinijos Liaudies Respublikai taikomas antidempingo ir (arba) kompensacines priemones. Tačiau pažymima, kad bet kokia Europos Sąjungoje gamybą vykdanti bendrovė turi teisę pateikti skundą ir siekti, kad būtų imtasi taisomųjų veiksmų, jeigu ji gali įrodyti, kad laikomasi žalingos subsidijavimo praktikos. Tai, kad buvo nustatyta, kad įvairiose šalyse taikoma subsidijavimo ir dempingo praktika, galėtų būti paaiškinta dideliu šio produkto paklausos didėjimu nuo 10-tojo dešimtmečio pradžios – paprastai paklausos metinio didėjimo sparta buvo matuojama dviženkliais skaičiais. Tai paskatino dideles investicijas visame pasaulyje, dėl to susidarė struktūrinis pasaulinio masto PET pasiūlos perteklius. Taip pat pažymima, kad kai kurios trečiosios šalys irgi taiko priemones kelioms iš minėtų valstybių – tai parodo, kad esama struktūrinės problemos.

(129) Keletas suinteresuotųjų šalių pakartojo, kad Sąjungos gamintojams nepavyks pagerinti savo veiklos rezultatų ilguoju laikotarpiu, nes netrukus trečiosiose šalyse bus pritraukta naujų investicijų ir dėl to Europos Sąjungoje sumažės dirbtinai didelės kainos.

(130) Tyrimas parodė, kad dėl naujų investicijų Omane 2009 m. smarkiai išaugo jo importo apimtis, ir negalima atmesti galimybės, kad dėl to Sąjungos pramonei ateityje gali kilti problemų. Tačiau, kaip jau minėta laikinojo reglamento 270 konstatuojamojoje dalyje, galimos naujos investicijos, dėl kurių Sąjungos pramonė gali patirti žalos, nėra pagrįsta priežastis nepasinaudoti teisėtomis apsaugos priemonėmis, susijusiomis su šiuo tyrimu.

(131) Tik viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Europos Sąjungoje padidėjus PET kainoms, tik ES gamintojai, investavę trečiosiose šalyse, kurioms priemonės netaikomos (Tailande, JAV, Rusijoje), ar kiti PET gamintojai trečiosiose šalyse (Pietų Korėjoje) galėtų pagerinti savo veiklos rezultatus. Todėl šalis teigė, kad lėšų perkėlimas gamintojams už ES ribų akivaizdžiai būtų reikšmingesnis nei trumpojo laikotarpio nauda ES gamintojams.

(132) Dėl šio aspekto pabrėžiama, kad neturima įrodymų, pagrindžiančių argumentą, kad bet kokia finansinė nauda, kuri gali būti suteikta gamintojams trečiosiose šalyse, kurioms

netaikomos prekybos apsaugos priemonės, arba bendrovėms, kurioms taikomas nulinis muitas, būtų didesnė nei nauda Sąjungos pramonei.

(133) Taip pat teigta, kad Sąjungos gamintojų bendrovėse dirba tik 2000 darbuotojų, o PET perdirbėjų bendrovėse ir pilstyklose, kurioms bet koks muitas turėtų didelės įtakos, dirba atitinkamai apie 20 000 ir 60 000 darbuotojų.

(134) Pažymima, kad PET gamintojų sukurtų darbo vietų skaičius nėra nesvarbus, o pats klausimas, ar priemonių nustatymas neprieštarauja Sąjungos interesams, negali tiesiog apsiriboti dirbančiųjų skaičiumi. Dėl to taip pat itin svarbu, kad priemonės negalėtų smarkiai paveikti susijusių naudotojų, atsižvelgiant į muito dydį ir alternatyvius tiekimo šaltinius, kaip nurodyta 141–156 konstatuojamosiose dalyse.

6.2. Nesusijusių Sąjungos importuotojų interesai

(135) Pakartojama, kad atliekant šį tyrimą nebendradarbiavo nei vienas nesusijęs importuotojas.

(136) Bendradarbiaujanti bendrovė griežtai nesutiko, kad muitų nustatymas neturės ryškaus poveikio jos veiklai. Bendrovė teigė, kad nors ji veikia komisinių atlyginimų pagrindu, poveikis būtų didelis, nes didelė jos veiklos dalis susijusi su nagrinėjamosiomis šalimis. Nustačius galutines priemones, jos turėtų poveikio komisiniams atlyginimams, gautiems iš gamintojų nagrinėjamosiose šalyse, nes nagrinėjamosiose šalyse pagamintas PET nebegalėtų konkuruoti su kitų gamintojų pagamintu PET.

(137) Atsižvelgiant į bendrą mažą muito dydį, nėra tikėtina, kad tai turės didelės įtakos PET pardavimui nagrinėjamosiose šalyse. Be to, labai tikėtina, kad vidutiniu laikotarpiu bendrovė gali pereiti prie kitų tiekimo šaltinių, pvz., importo iš Omano, JAV, Brazilijos, Meksikos ir bendrovių iš Pietų Korėjos, kurioms taikoma nulinė antidempingo muito norma. Šių eksportuojančių gamintojų pardavimas turėtų suteikti bendrovei galimybę padengti bet kokius nuostolius, kurie gali būti patirti dėl nustatytų priemonių. Todėl šis argumentas atmetamas.

6.3. Žaliavų tiekėjų interesai Europos Sąjungoje

(138) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad neteisėta ginti ES PET gamintojų žaliavų tiekėjus pakavimo pramonės, pilstyklų ir galutinių vartotojų sąskaita.

(139) Pažymima, kad priemonių poveikio tiekimo pramonei analizė atitinka pagrindinio reglamento 31 straipsnį. Tokia analizė atliekama pagal nusistovėjusią praktiką, ypač kai žaliavų tiekėjai labai priklauso nuo Sąjungos gamintojų.

(140) Kadangi jokių kitų pastabų šiuo klausimu negauta, galutinai patvirtinamos laikinojo reglamento 265–279 konstatuojamosios dalys.

6.4. Naudotojų interesai

(141) Pakartojama, kad PET, naudojamas butelių ruošinių gamyboje, sudaro 70–80 % visų perdirbėjų gamybos sąnaudų. Todėl toms bendrovėms tai pati svarbiausia sąnaudų sudedamoji dalis.

(142) Kai kurios suinteresuotosios šalys nurodė, kad ES pakavimo pramonė nuolat turi prisitaikyti prie pilstyklų reikalavimų dėl naujo dizaino ir kuo mažiau aplinkai kenksmingų pakuočių. Dėl to kai kurie perdirbėjai linkę nuolat investuoti į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą siekdami sukurti naujus produktus ir naują dizainą, kad išliktų konkurencingi ir vertės kūrimo grandinėje sukurtų daugiau vertės.

(143) Kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad poveikis ES perdirbimo pramonei bus labai didelis ir dėl jo sumažės lėšos investicijoms į naujas, aplinkai nekenksmingas pakuotes, o šimtai mažesnių bendrovių gali užsidaryti, nes jų pelnas dar mažesnis dėl mažos perdirbimo apimties ir ribotų derybinių galių.

(144) Jeigu dėl nustatytų priemonių visą kainos padidėjimą perimtų perdirbėjai, poveikis jiems būtų tikrai didelis priklausomai nuo tiekimo šaltinių, atsižvelgiant į tai, kad PET išlaidos sudaro didžiąją jų išlaidų dalį, o daugelio mažųjų ir vidutinių įmonių pelnas yra nedidelis.

(145) Dėl to buvo atliktas tikrinamasis vizitas mažoje Italijos plastiko perdirbimo bendrovėje siekiant susidaryti geresnį vaizdą apie muito poveikį šiai naudotojų grupei. Tyrimas parodė, kad perdirbėjai paprastai turi tam tikrą, nors ir ribotą, galimybę perkelti kainos padidėjimą, ypač jei kainos padidėjimas yra žymus ir jį galima numatyti iš anksto. Be to, kai kurie PET perdirbėjai yra įtraukę į sutartis žaliavų kainų koregavimo sąlygą, kuri gali padėti ES perdirbėjams dalį kainos padidėjimo perkelti pilstykloms.

(146) Todėl, atsižvelgiant į ganėtinai mažą muito dydį, padaryta išvada, kad kompensacinių muitų nustatymas veikiausiai neturės itin nepalankaus poveikio perdirbėjams.

(147) Kai kurios suinteresuotosios šalys pakartojo argumentą, kad nustačius galutines priemones padidėtų PET perdirbėjų išsikėlimo rizika. Šios šalys taip pat teigė, kad išsikėlus ES perdirbėjams ES gamintojai neturėtų ilgalaikės naudos. Vienas iš bendradarbiaujančių PET perdirbėjų nurodė, kad išsikėlimas jau prasidėjo ir bet koks kompensacinių muitų nustatymas tik paspartintų šį procesą. Ši šalis teigė, kad didelė ES perdirbėjų dalis įsikurtų teritorijose netoli ES sienų (Šveicarijoje, Kroatijoje, Bosnijoje, Serbijoje, Turkijoje, Rusijoje ir Ukrainoje) ir kad kai kuriems perdirbėjams būtų daug lengviau iškelti gamybą į šias teritorijas nei teigiama laikinajame reglamente.

(148) Remiantis turima informacija, išsikėlimas tikrai jau vyksta, todėl kompensacinių muitų nustatymas laikomas vienu iš daugelio galimų veiksnių, lemiančių tokį bendrovės sprendimą. Nebuvo nustatyta, kad šiuo atveju nenustačius priemonių šios bendrovės galėtų pasilikti Europos Sąjungoje atsižvelgiant į tai, kad toks sprendimas paprastai priimamas išanalizavus ne prekybos apsaugos priemones, o įvairius kitus aspektus, pvz., buvimas arčiau užsakovo, galimybė įdarbinti kvalifikuotus darbuotojus mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros srityje, bendra išlaidų struktūra ir pan.

(149) Taip pat pažymima, kad turima informacija rodo, kad ES perdirbimo pramonė susiduria su įvairiomis rimtomis problemomis dėl vidinių struktūrinių trūkumų, kurie vis labiau ryškėja sparčiai besikeičiančioje augančios konkurencijos aplinkoje. Akivaizdu, kad stambumas turi reikšmės šiame versle, todėl jau vyksta rinkos vienijimasis, įskaitant bendrovių uždarymą ir išsikėlimą. Todėl manoma, kad bet koks PET kainos padidėjimas dėl kompensacinių priemonių nėra daug nerimo keliančio mažesnių perdirbėjų išsikėlimo priežastis.

(150) Taigi padaryta išvada, kad kompensacinių muitų nustatymas nebus lemiamas veiksnys PET perdirbimo bendrovėms priimant sprendimą dėl išsikėlimo.

(151) Kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad bet kokios priemonės turės didelį poveikį pilstykloms, nes dėl sutartinių sąlygų joms būtų (bent iš dalies) perkeltas bet koks PET dervos kainų padidėjimas. Taip pat teigta, kad kai kurios pilstyklos gali būti nepajėgios perkelti kainų padidėjimo savo klientams – prekybos centrų ar mažmeninės prekybos grandinėms, ir jos gali nepakelti bet kokio sąnaudų padidėjimo.

(152) Šios šalys teigė, kad buvo nustatyta nepakankamai plati produktų grupė, kuriai turės įtakos muitai, nes jie turės įtakos ne tik į butelius pilstomam vandeniui, nealkoholiniams gėrimams, valgomajam aliejui, bet ir alui, pienui ir pieno produktams, sultims, ketčupui ir prieskoniams, kosmetikos ir asmens priežiūros reikmenims, vaistams, vitaminams ir papildams, buitinėms valymo priemonėms, mašininei alyvai ir tepalams.

(153) Pripažįstama, kad PET pakuotė yra įvairios paskirties. Tačiau pažymima, kad laikinojo reglamento nuostatos daugiausia susijusios su poveikiu pilstykloms, nes jos grindžiamos atliekant tyrimą bendradarbiavusių bendrovių (daugiausia vandens, nealkoholinių gėrimų ar sulčių gamintojų) pateiktais duomenimis. Kitų išsamių duomenų, rodančių dar didesnį poveikį naudojimui kitomis išvardytomis paskirtimis, neturima.

(154) Todėl laikoma, kad laikinojo reglamento 291 konstatuojamojoje dalyje pateiktos laikinosios išvados gali būti galutinai patvirtintos. Be to, atsižvelgiant į mažą siūlomų priemonių dydį, sąnaudos gali padidėti ne daugiau kaip 1 % (blogiausiu atveju, t. y. jeigu pilstykloms tektų visas priemonių poveikis), todėl jų poveikis bendrai pilstyklų padėčiai bus labai nežymus, net jei, kaip teigiama, jos negalėtų perkelti padidėjusių sąnaudų vartotojams.

(155) Keletas suinteresuotųjų šalių teigė, kad bet kokios prekybos apsaugos priemonės dar labiau sumažins nepakankamą pasiūlą Sąjungos rinkoje, padėtis bus ypač probleminė vasaros mėnesiais dėl padidėjusios vandens ir gėrimų paklausos. Teigta, kad 2010 m. reikės importuoti iki 900 000 tonų. Ši problema dar paaštrėtų dėl to, kad kai kurie ES gamintojai yra ir PET perdirbėjai, kurie parduotų laisvojoje rinkoje tik patenkinę vidinę paklausą ir nustatydami didesnes kainas.

(156) Dėl šio aspekto naujos informacijos nepateikta ir nebuvo atmesti laikinojo reglamento 294 ir 295 konstatuojamosiose dalyse nurodyti argumentai. Taip pat pažymima, kad dėl iš JAE ir Pakistano importuojamam produktui nustatytų mažų muitų, poveikis šių šalių prekybos apimčiai neturėtų būti labai ryškus. Todėl galutinai patvirtinamos 294 ir 295 konstatuojamųjų dalių išvados.

6.5. Poveikis vartotojams

(157) Keletas suinteresuotųjų šalių teigė, kad laikinajame reglamente nebuvo tinkamai atsižvelgta į poveikį vartotojams, kurie kasdien pirks produktus, kuriuose yra PET dervų. Šie argumentai nebuvo pagrįsti – tik nurodyta, kad dėl 50 EUR/t padidėjimo, taikomo 3 mln. suvartotų tonų, per metus galutiniams vartotojams būtų perkelta 150 mln. EUR.

(158) Pažymima, kad siūloma apskaičiuota suma neatitinka realybės, nes daugelis šalių pripažino, kad tam tikras poveikis teks PET perdirbėjams, pilstykloms ir prekybos centrų ar mažmeninės prekybos grandinėms, t. y. tam tikra padidėjusių sąnaudų dalis bus išskirstyta pardavimo grandinėje.

(159) Blogiausiu atveju (t. y. pagal mažai tikėtiną scenarijų, kai visas kainų padidėjimo poveikis tektų vartotojui) dėl mažo siūlomų priemonių dydžio šis poveikis galutiniam vartotojui neviršytų 0,5 eurocento už suvartotą butelį ir veikiausiai būtų žymiai mažesnis.

6.6. Išvada dėl Sąjungos interesų

(160) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir atlikus išsamią visų susijusių interesų analizę, padaryta galutinė išvada, kad įvertinus visus aspektus šiuo atveju nėra įtikinamų priežasčių nenustatyti priemonių. Kadangi jokių kitų pastabų šiuo klausimu negauta, patvirtinamos laikinojo reglamento 280–298 konstatuojamosios dalys.

6.7. Pastabos dėl galutinio faktų atskleidimo

(161) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi Komisija pasiūlė nustatyti galutinį kompensacinį muitą, kai kurios suinteresuotosios šalys pateikė papildomų pastabų. Kadangi dauguma pastabų – tai anksčiau pateiktų pastabų pakartojimas, minėtos išvados nebuvo pakeistos.

(162) Dėl pakartoto argumento, kad dėl paskutinių USD ir EUR keitimo kurso pokyčių smarkiai išaugo importuojamo PET kainos ir todėl Sąjungos pramonės esą nereikia apsaugoti prekybos apsaugos priemonėmis, pažymima, kad atliekant bet kokį antisubsidijų tyrimą paprastai neatsižvelgiama į pokyčius po tiriamojo laikotarpio, nebent susiklosčius ypatingoms aplinkybėms galima parodyti, kad, be kita ko, jie yra ilgalaikiai ir smarkiai pakeistų tyrimo išvadas. Bet kokie USD ir EUR keitimo kurso pokyčiai negali būti laikomi ilgalaikiais.

7. GALUTINĖS PRIEMONĖS

7.1. Žalos pašalinimo lygis

(163) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad buvo nustatytas per didelis tiriamojo laikotarpio antro ketvirčio tikslinis (5 %) pelno dydis, nes per šį ketvirtį (2008 m. 4-tą ketvirtį) ne tik paklausa buvo mažesnė (žiemos laikotarpis), bet PET gamintojus smarkiai paveikė ir pasaulinė ekonominė krizė. Todėl teigiama, kad teisingai pritaikius principą, suformuotą teismo byloje T–2010/95[5], turėtų būti nustatytas 0 % pelno dydis, jeigu nebūtų subsidijuoto importo. Be to, šalies teigimu, kadangi krizė paveikė visus tiriamojo laikotarpio ketvirčius, ir kitiems ketvirčiams nustatytas 5 % pelno dydis neatitiktų tikrovės, nes net ir nesant ekonomikos krizės, t. y. 2006–2007 m., Sąjungos pramonei nepavyko pasiekti 5 % pelno.

(164) Pripažįstama, kad laikantis teismų praktikos kaip tikslinis pelnas turėtų būti naudojamas tas pelnas, kurį Sąjungos pramonė galėjo pagrįstai pasiekti esant

[5] 1999 spalio 28 d. Sprendimas T–210/95 *European Fertilizer Manufacturers' Association (EFMA) prieš Europos Sąjungos Tarybą*, Rink. p. II-3291.

įprastinėms konkurencijos sąlygoms, kai nebuvo subsidijuoto importo. Primenama, kad per ankstesnius to paties produkto tyrimus naudotas 7 % ir didesnis tikslinis pelnas vietoj šiame tyrime preliminariai naudojamo 5 % pelno. 5 % tikslinis pelnas laikomas tikėtinu Europos pramonės pelnu, jeigu nebūtų subsidijuoto importo. Todėl atmetamas argumentas dėl tikslinio pelno mažinimo.

(165) Atsižvelgiant į apskaičiuotą pakoreguotą priverstinį kainų mažinimą, minimą 108–110 konstatuojamosiose dalyse, atitinkamai nustatomi tokie žalos pašalinimo lygiai:

Šalis	**Žalos pašalinimo lygis**
Iranas	16,7 %
Pakistanas	14,1 %
JAE	17,5 %

7.2. Galutinės priemonės

(166) Atsižvelgiant į galutines išvadas dėl subsidijavimo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų ir laikantis pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies, tikslinga Irano, Pakistano ir Jungtinių Arabų Emyratų kilmės importuojamam nagrinėjamajam produktui nustatyti galutinį kompensacinį muitą, atitinkantį nustatytą mažiausią subsidijavimo ir žalos pašalinimo lygį, pagal mažesnio muito taisyklę.

(167) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir laikantis pagrindinio reglamento 12 straipsnio 1 dalies, tikslinga Irano kilmės importui nustatyti galutinį kompensacinį muitą, atitinkantį nustatytą žalos skirtumo dydį, o Pakistano ir Jungtinių Arabų Emyratų kilmės importui – nustatyti galutinį kompensacinį muitą, atitinkantį nustatytą subsidijos skirtumo dydį.

(168) Primenama, kad per palyginti trumpą laikotarpį PET sąnaudos ir kainos gali smarkiai pakisti. Todėl manoma, kad tikslinga muitus nustatyti kaip konkrečią sumą vienai tonai. Ši suma gauta kompensacinį dydį taikant CIF eksporto kainoms, naudojamoms atliekant skaičiavimus per tuo pačiu metu atliekamą antidempingo tyrimą.

(169) Remiantis tuo, kad išdėstyta, siūlomi tokie kompensacinio muito dydžiai, išreikšti CIF kainos procentais Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą:

Šalis	**Bendras subsidijos skirtumas**	**Žalos skirtumas**	**Galutinio kompensacinio muito norma**	
			%	Suma (EUR/t)
Iranas	51,8 %	16,7 %	16,7 %	139,70
Pakistanas	5,1 %	14,1 %	5,1 %	44,02
JAE	5,1 %	17,5 %	5,1 %	42,34

(170) Bet kokie prašymai taikyti bendrovėms individualų kompensacinį muitą (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui arba įsteigus naujus gamybos ar pardavimo subjektus) turėtų būti nedelsiant siunčiami Komisijai[6] nurodant visą svarbią informaciją, ypač informaciją apie bendrovės veiklos, susijusios su gamyba ir pardavimu vidaus bei eksporto rinkose, pasikeitimus, siejamus su, pvz., minėto pavadinimo pakeitimu arba gamybos ir pardavimo subjekto pasikeitimu. Prireikus reglamentas bus atitinkamai iš dalies keičiamas atnaujinant bendrovių, kurioms taikomos individualios muito normos, sąrašą.

7.3. Įsipareigojimai

(171) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta rekomenduoti nustatyti galutines antisubsidijų priemones, Irano eksportuojantis gamintojas pateikė kainos įsipareigojimo pasiūlymą pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

(172) Pasiūlymas buvo apsvarstytas, ir atsižvelgiant į tai, kad labai skiriasi atskirų tipų produktų kainos, nustatyta, kad vien tik pasiūlyta mažiausia importo kaina negarantuotų, kad bus pašalintas žalingas visų produktų subsidijavimas. Be to, nustatyta, kad pasiūlytas mažiausios importo kainos dydis buvo per mažas.

(173) Taip pat nustatyta, kad Irano eksportuojantis gamintojas parduoda Europos Sąjungai nagrinėjamąjį produktą ir kitus produktus per susijusią prekybos bendrovę, kuri eksportuoja daugybę įvairių bendrovių pagamintų produktų. Dėl tokios pardavimo struktūros kyla labai didelė kryžminės kompensacijos rizika, nes PET, dėl kurių prisiimtas įsipareigojimas, gali būti parduodami kartu su kitais produktais tiems patiems pirkėjams, o įvairių tam pačiam pirkėjui parduodamų produktų kainos galėtų būti labai lengvai kompensuojamos. Galiausiai sprendžiant iš viešai prieinamų šaltinių atrodo, kad Irane yra dar bent vienas papildomas PET gamintojas. Atsižvelgiant į minėtą pardavimo struktūrą, šios aplinkybės kelia rimtų abejonių, ar institucijos ir muitinė gali užtikrinti, kad tik bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo PET būtų parduodamas laikantis įsipareigojimo sąlygų, nes tai yra žaliavinis produktas, kurį lengva pakeisti – tai reiškia, kad tokių žaliavinių produktų atveju visiškai neaišku, kaip fiziškai atpažinti gamintoją.

(174) Remiantis tuo, kas išdėstyta, padaryta išvada, kad toks įsipareigojimas nepraktiškas, todėl jis negali būti priimtas. Apie tai šalis buvo informuota ir jai suteikta galimybė pateikti pastabų. Tačiau jos pastabos neturėjo poveikio minėtai išvadai.

8. GALUTINIS LAIKINOJO MUITO SURINKIMAS

(175) Atsižvelgiant į nustatytų kompensuotinų subsidijų dydį ir įvertinus Sąjungos pramonei padarytą žalą, manoma, kad būtina galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo muito, nustatyto laikinuoju reglamentu, sumas, neviršijant nustatytų galutinių muitų sumos,

---

[6] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office N105 04/092, 1049 Brussels, BELGIUM.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamam Irano, Pakistano ir Jungtinių Arabų Emyratų kilmės polietileno tereftalatui, kurio klampos skaičius pagal ISO standartą 1628–5 ne mažesnis kaip 78 ml/g ir kurio KN kodas šiuo metu yra 3907 60 20, nustatomas galutinis kompensacinis muitas.

2. Galutinio kompensacinio muito norma, taikoma 1 dalyje aprašytų produktų neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokia:

Šalis	Kompensacinio muito norma (EUR/tonai)
Iranas: visoms bendrovėms	139,70
Pakistanas: visoms bendrovėms	44,02
Jungtiniai Arabų Emyratai: visoms bendrovėms	42,34

3. Jeigu prekės buvo sugadintos prieš jas išleidžiant į laisvą apyvartą, ir todėl faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina, siekiant nustatyti muitinę vertę, paskirstoma proporcingai pagal 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas[7], 145 straipsnį, galutinio kompensacinio muito dydis, apskaičiuotas remiantis minėtais dydžiais, yra sumažinamas proporcingai paskirstytai faktiškai sumokėtai ar mokėtinai kainai.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai surenkamos garantijomis užtikrintos laikinojo kompensacinio muito, nustatyto Komisijos reglamentu (ES) Nr. 473/2010 importuojamam Irano, Pakistano ir Jungtinių Arabų Emyratų kilmės polietileno tereftalatui, kurio klampos skaičius pagal ISO standartą 1628–5 ne mažesnis kaip 78 ml/g ir kurio KN kodas šiuo metu yra 3907 60 20, sumos, taikant galutinę 1 straipsniu nustatyto muito normą. Sumos, viršijančios galutinę kompensacinio muitų normą, nerenkamos.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

[7] OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje […]

Tarybos vardu
Pirmininkas
[]